

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบล เชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
4. แนวคิดเกี่ยวกับงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. บริบทเกี่ยวกับองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ว่าถ้าย่างมีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

ประสาท หลักศีลฯ (2511 : 398) สรุปความคิดเห็นต่างๆ ของคนเรานั้น

ได้จากการพบปะสัมสารค์ประจําวันของคนเรา แต่คนเราที่มีภูมิหลังทางสังคมของแต่ละคน ย่อมเป็นผลถึงการที่คนเราจะกระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะนำไปใช้จริงทางการเมือง สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคตินั้นได้ เนื่องจากความคิดเห็นและทัศนคตินั้นมีลักษณะ สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะความคิดเห็นและทัศนคตินั้นมีลักษณะ คล้ายๆ กัน แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาก็ได้ทั้งคำพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่

ไม่ใช่สิ่งเร้าที่แสดงออกได้อย่างเปิดเผยหรือตอบสนองอย่างตรงๆ และลักษณะความคิดเห็นไม่ถูกซึ้งเหมือนทัศนคติ

พมมาศ ชีรเวศิน (2539 : 99) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริงพูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก์ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจของมา

พิชัย คุ้มหรั่ง (2541 : 17) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใด โดยเฉพาะด้วยการพูด การเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นความรู้ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่จะตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกความคิดเห็นนี้อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ในบางสถานการณ์ความคิดเห็นอาจจะอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อยก็ตาม

ธีระศักดิ์ บันทูปा (2542 : 55) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ ได้เหตุการณ์หนึ่ง ด้วยการพูด การเขียน โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น อาจเป็นพื้นฐานในการแสดงออก ซึ่งอาจถูกหรือไม่ถูกได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้ ความคิดเห็นจึงอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา

ทรงกรด ภู่ทอง (2545 : 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงออกซึ่งวิชาความรู้ที่มีต่อเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ และเปลี่ยนไปตามข้อเท็จจริง ความคิดเห็นคล้ายกับทัศนคติ แต่เป็นความรู้สึกที่คิวพินหรือหมาย กว่าทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 231) ได้บัญญัติไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากพิสูจน์หรือซึ่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

สมยศ อักษร (2546 : 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแนนอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลหรือกลุ่มนุ่มบุคคล สร้างความลึกลับหรืออารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้ ความคิดเห็นจึงไม่ถาวรและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย ในบางสถานการณ์ความคิดเห็นอาจอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อยพจนานุกรม

วิสูตร งชูวนิชย์ (2549 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความนึกคิด ความรู้สึกประทับใจ ความเชื่อในการตัดสินใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อ้างอิงได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ ความคิดเห็นยังใช้ได้กับการลงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และความสามารถ ที่สำคัญมากจะใช้คำว่าความคิดเห็นมากกว่าทัศนคติ

จิรัชยา แสน่โภคร (2551 : 40) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลว่ามีต่อสิ่งใดในลักษณะไม่สืบที่สืบเท่ากับทัศนคติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของทัศนคติได้ ความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือ ความรู้สึกที่แท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในความคิด ความเห็น และการเลือกเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงตามที่คิดไว้

กิวารา สุวรรณบุตร (2551 : 9) ได้บัญญัติคำว่า ความคิดเห็น ซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษ ไว้ว่า หมายถึง 1) ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิด ประกอบ ถึงแม้มจะไม่ได้อาสาขหลักฐานพิสูจน์ยืนยัน ให้เสมอไป 2) ทัศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง 3) คำแสดงที่ยอมรับนับถือกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อ นักวิชาการที่มีผู้นำมากับปรีกษา คำว่า “ความคิดเห็น” มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า דעתคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่าแนวโน้มบุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และถูกกายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกริยาสนับสนุน หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่ออุบัติบางคน

คราฟ แสงเสน (2554 : 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ทรงคุณวุฒิ หรือเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ ตั้งเกตและวัดได้จากคน ซึ่งอาจแสดงออกมาด้วยการพูด การปฏิบัติ หรือการเขียน การแสดงออกของความคิดเห็นจะเกี่ยวกับทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา และประเมินค่าก่อนตัดสินใจแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ

ลูเชอร์ (Luthans, 1995 : 609) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมทางค้านจิตใจที่จะตอบสนองต่อบุคคล สถานการณ์ วัตถุ และความคิดเห็น โดยมีลักษณะที่คงที่แน่นอน ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ และมีรูปแบบการตอบสนองอย่างเดียวกัน

โธมัส (Thomas, 1959 : 233) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การยอมรับในคำพูด หรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปรผลในทางพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

โคลาชา (Kolasa, 1969 : 386) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง

เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผล (evaluation) ถึงได้สิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม (Circumstances) ต่าง ๆ หรือความคิดเห็น เป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ถูกต้องจำกัด แต่เน้นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากการโน้มเอียง

เวนสเตอร์ (Webster, 1999 : 385) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของการตัดสินใจหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับบุคคลใดหรือสิ่งใด เป็นการประเมินสถานการณ์หรือประเมินค่าตามความเชื่อหรือความรู้สึก โดยความเชื่อนั้นมีน้ำหนักมากกว่าความประทับใจแต่น้อยกว่าความรู้สึกอ่อนแหนจัง

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกถึงทัศนคติ ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกันซึ่งกันและกัน ประสนการณ์ และสิ่งแวดล้อม ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของการพูด การเขียน ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

2. ประเภทของความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสื่อถึงความรู้สึกในตัวนั่นต่างๆ ความคิดเห็นควรจะมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็นนักปรากฏในรูปของบทความคิดเห็นสื่อถึงพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เป็นต้น โดยได้มีนักวิชาการได้จำแนกประเภทของความคิดเห็นไว้ดังนี้

ส่วน สุทธิเดิมรุณ (2529 : 92) ได้กล่าวว่า ลักษณะของความคิดเห็นจะเป็น 2 มิติ คล้าย ๆ กับวัตถุ ซึ่งเป็นมิติความกว้างและมิติความยาว ลักษณะของความคิดเห็นจะประกอบด้วยมิติ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ทิศทางมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกและทางลบ ทางบวก ได้แก่ ความรู้สึกหรือ ท่าทางในทางที่ดี ชอบหรือพึงพอใจ ส่วนทางลบ ก็เป็นไปทางตรงกันข้าม ได้แก่ ความรู้สึกหรือ ท่าทางในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบและไม่พึงพอใจ

2. ความเข้มข้นมีอยู่ 2 ขนาด คือ ความเข้มข้นมาก และความเข้มข้นน้อย เช่น บางคนมีความรู้สึกชอบสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก แต่บางคนมีทำที่ไฟต่ำมาก ๆ ถ้าบุคคลมีความคิดเห็นที่มีความเข้มข้นมาก จะเป็นอุปสรรคในการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น นวน ส่วนทรัพย์ (2535 : 77) ได้สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นมีลักษณะ สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความคิดเห็น คือ ความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็น คือ การแสดงออกแห่งภาพทางสมองทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ ปัจจุบัน และสถานการณ์ต่าง ๆ
2. ความคิดเห็น ไม่ใช่สิ่งติดมาแต่กำเนิด หากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์
3. ความคิดเห็นทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลควรประพฤติ หรือแสดงปฏิกริยาในอาการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจจุบัน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

เรมเมอร์ (Rammer, 1954 : 171) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ซึ่งสามารถร่วมทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบุชา และทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก
2. ความคิดเห็นจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าในทางที่ต้องขอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

สรุป ประเภทของความคิดเห็นตามที่กล่าวมาข้างต้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นที่สามารถบูรณาการทิศทางได้ว่าสิ่งไหนรักมากที่สุด สิ่งไหนเกลียดมากที่สุด กับความคิดเห็นที่ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ

3. ปัจจัยด้านความคิดเห็น

ในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนนั้นยอมจะแตกต่างกันออกไป ตามแต่เหตุและปัจจัยของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลทางความคิดเห็นของคนประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของปัจจัยของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2540 : 50) ได้กล่าวว่า อายุ มีผลต่อเจตคติของบุคคลส่วนใหญ่ นักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ยาก ซึ่งทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาเอง นอกจากอายุ แล้วยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากmany เช่น ปฏิกริยาของบุคคลต่อสิ่งเร้า ข่าวสาร เป็นต้น บุคคลที่แตกต่างกัน จะมีปฏิกริยาไม่เหมือนกัน ผลที่จะมีต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความคิดยอมแตกต่างกันไปด้วย

รัชนี พิทักษ์ญาติ (2540 : 20) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเพราการศึกษาจะทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความรู้เรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น คนที่มีความรู้มากก็จะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
- 1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในการยอมรับต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป เช่น ความเชื่อในการนับถือศาสนา เป็นต้น
- 1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และต่อสังคม หรือกลุ่มเป็นส่วนรวม
- 1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบของงาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่

- 2.1 การอบรมของครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัว สั่งสอนโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนหรือรับเอกสารเบียบวิธี กฏเกณฑ์ ค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มนั้นได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความตั้งใจพัฒนาของสมาชิกในสังคมนั้น
 - 2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อนบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อนบุคคลอยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใดก็จะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฏเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น และในที่สุดก็มักจะมีความคิดเห็นคล้ายตามไปกันกลุ่มและสังคมนั้นด้วย
 - 2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะเป็นสิ่งที่สร้างความคิดซึ่งทางด้านบวก และด้านลบ
- ฟอสเตอร์ (Foster, 1952 : 119) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีลักษณะหรือปัจจัย อよู่ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อ สิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่ายหรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นของจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
2. ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน օสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119 – 133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของบุคคลที่ใช้รับรู้ความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความคิดเห็นของบุคคลของอวัยวะความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

3. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มห้องเรียน หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อมวลชน หรือสื่อต่างๆ ที่เข้ามายืนหนาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนี้สื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลกระแทกต่อความคิดเห็นของบุคคล

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งหนึ่งในลักษณะการยอมรับหรือปฏิเสธขึ้นอยู่กับสภาพ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งตัวประเทศาตนี้ถือได้ว่า เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

4. การวัดความคิดเห็น

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ พบได้ว่าการวัดความคิดเห็นนี้ เป็นการศึกษาถึงความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การวัดความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย โดยนักวิชาการ ได้กล่าวไว้ว่า ดังนี้

น้อน กันรัตน์(2525 : 15 – 16) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นและทัศนคติ มีความหมายและลักษณะต่างๆ ใกล้เคียงกันมาก ดังนี้การวัดความคิดเห็นจึงใช้วิธีการวัดทางทัศนคติได้ด้วย แต่เนื่องจากทัศนคติเป็นพฤติกรรมภายใน และไม่สามารถทราบได้เลยว่าบุคคลมีทัศนคติอย่างไร ดังนั้นจึงต้องใช้วิธีการอนุมานจากพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออก และนี้ วิธีการวัดหลายๆ อย่างด้วยกัน

1. การรายงานตนเองเป็นการวัดทัศนคติโดยวิธีการให้ผู้ถูกวัดรายงานตนเองถึงความรู้สึกท่าทีต่อสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นไปในรูปทางบากหรือทางลงไม่ได้ແยกวัดองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ความรู้สึก หรือด้านพฤติกรรม แต่จะวัดเพียง ดี-ไม่ดี สนับสนุน-คัดค้าน เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย มาตรวัด ทัศนคติแบบนี้แบ่งออกได้หลายประเภท เช่น มาตรวัดของ ลิคิรท. (Likert-Type Scales) ได้สร้างมาตรวัดทัศนคติโดยพัฒนาจากของ Thurstone มีข้อความทั้งบวก

และทางลบประทับถัน ส่างไปให้ผู้ตอบตัดสินว่าข้อความใดตรงกับระดับความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่มีความเห็น ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่จากการใช้มาตรวัดแบบนี้มักจะพบว่า ผู้ตอบที่ช่องไม่มีความเห็นเป็นส่วนมาก จึงมีการใช้คำว่า เห็นด้วยเพียงเล็กน้อย และไม่เห็นด้วยเพียงเล็กน้อย แทนคำว่าเหล่านั้น เพื่อให้สามารถวัดความเห็นของผู้ตอบได้

2. การสังเกตพฤติกรรม การสังเกตพฤติกรรมภายนอกของบุคคลเป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่ทำให้ทราบถึงทัศนคติของบุคคลได้ ซึ่งอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบด้วยเพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ อธิบายเพิ่มเติม และนอกจากนั้นอาจจะใช้วิธีการต่างๆ ต่อไปนี้ เพื่อวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น ได้แก่

2.1 การใช้วิธีการกึ่งสะท้อนภาพ เช่น การใช้ผู้ถูกศึกษาบรรยายภาพที่มองเห็น ไม่ชัดเจน หรือใช้เดินคำ หรือข้อความ หรือให้ผู้คิดคำได้คำหนึ่งที่นึกขึ้นได้ทันทีหลังจากที่เสนอคำที่ต้องการวัด

2.2 ผลการทำแบบทดสอบแบบปรนัย คือ การเลือกคำตอบจากแบบทดสอบ แบบปรนัยในตัวเลือกที่ไม่ถูกต้อง และแสดงถึงความล้าเอียงในเรื่องนั้น โดยจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องไว้ด้วย

2.3 การวัดจากปฏิกริยาของร่างกาย เนื่องจากว่าขณะที่ร่างกายเกิดอารมณ์ จะมีปฏิกริยาของร่างกายที่สามารถวัดได้ เช่น การใช้เครื่องวัดการตอบสนองของผิวหนัง การวัดจากอัตราการเต้นของหัวใจ การบีบตัวของหลอดเลือด การหายใจและการหายใจตัวของมนุษย์ ลิงเหล่านี้จะทำให้รู้ถึงความเข้มข้นของทัศนคติ แต่ไม่สามารถออกทิศทางว่าเป็นไปในทางลบหรือทางบวก

2.4 การวัดด้วยการแสดงออกทางใบหน้าแบบนี้ แบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น อาการของปาก กล่าวคือ ถ้าริมฝีปากโคง้ำเงินก็แสดงว่ามีความเห็นด้วย ถ้าริมฝีปากอูฐในระดับ แนวนอน หรือปิด แสดงว่าไม่แสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจ แต่ถ้าริมฝีปากโคงองลงล่าง แสดงให้เห็นว่าไม่เห็นด้วย

การวัดความคิดเห็นหรือทัศนคติส่วนใหญ่จะใช้วิธีการแบบรายงานตนเอง เพราะสามารถจัดเก็บข้อมูลได้จากคนกลุ่มใหญ่ ซึ่งอาจกระทำได้โดยการสัมภาษณ์ ซึ่งมีทั้งแบบ สัมภาษณ์ที่มีลักษณะคำถาม ไว้ให้เลือกตอบ และลักษณะคำถามที่ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ หรืออาจใช้แบบสอบถามซึ่งสามารถใช้ได้รวดเร็ว ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปอธิบายได้ กว้างขวาง แต่มีข้อจำกัด เพราะอาจได้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริงกับพฤติกรรมของเขานอกจาก บุคคลเกิดความระมัดระวังในการตอบแบบสอบถาม เพราะฉะนั้น การวัดทัศนคติจึงควรใช้หลาย ๆ วิธีประกอบกัน เพื่อช่วยเสริมข้อมูลพร่องในวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พระเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531 : 3) ได้กล่าวถึงมาตรฐานดัชนีความคิดเห็นที่ใช้กันอยู่พร้อมลายมือ 4 วิธี คือ

1. วิธีของ瑟อเรสโตน (Thuston's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรฐานดัชนีความคิดเห็นที่ใช้กันอยู่พร้อมลายมือ 4 วิธี คือ

2. วิธีของกัตต์เมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีดัชนีความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของดัชนีความคิดเห็นที่ใช้กันอยู่พร้อมลายมือ 4 วิธี คือ

3. วิธีจำแนกแบบ เอส ดี สเกล.(Semantic.Differential.Scale.:S-D.Scale)

เป็นวิธีการวัดดัชนีความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศพที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar Adjective) เช่น ดี-เลว, ขยัน-ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของ ไลเคิร์ท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรฐานดัชนีความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะว่าเป็นวิธีสร้างมาตรฐานดัชนีความคิดเห็นที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงดัชนีความคิดเห็นทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 4 หรือ 5 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความคิดเห็นของแต่ละบุคคลในการตัดสินใจ ประเมินค่า หรือแสดงดัชนีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีความเชื่อ และค่านิยมเป็นองค์ประกอบ ความคิดเห็นแสดงออก ได้ทางการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานทางด้านความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และข้อมูลข่าวสารของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว โดยมีวิธีดัชนีความคิดเห็นตามวิธีของนักนักวิชาการดังข้างต้น

แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านี้นั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะต่างกันบ้างก็คือ สำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

ชูวงศ์ ฉายมนตร (2539 : 24) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นที่หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่น ได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะได้โดยปราศจากการควบคุมจากหน่วยงานการบริหารราชการจากส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่ทั้งนี้

หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บทบังคับอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้ถูกลายเป็นรัฐอิสระ ใหม่แต่อย่างใด

ลิกิต ชีรเวศิน (2548 : 386) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองโดยวิธีการหนึ่ง ซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้มีหน้าที่ ปกครองอิสระ และได้รับอำนาจโดยอิสระ โดยความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้โดยปราศจาก การควบคุมจากหน่วยราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้ บทบังคับว่าด้วยกฎหมายสูงสุดของประเทศのみใช้ถูกลายเป็นรัฐอิสระไป

พิชัย วัฒนกิติกุล (2549 : 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองครองที่อยู่ภายใต้หน่วยการปกครองระดับประเทศที่เป็นรัฐเดียว และอยู่ต่ำ กว่าหน่วยการปกครองระดับมหภาคในประเทศไทย เป็นรัฐรวม โดยแข็งหน้าที่หน่วยการปกครอง ดังกล่าว มีความรับผิดชอบขั้นต้นต่อท้องถิ่นของตน และได้รับการรับรองให้มีอำนาจหน้าที่ที่จะใช้ ดุลยพินิจในเรื่องสำคัญ ๆ ได้โดยไม่ต้องขอความคิดเห็นชอบจากรัฐบาลกลางหรือมหภาค ซึ่งเป็น ผู้ให้กำเนิด หรือจัดตั้งหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวในแง่ประชาธิปไตยว่า การ ปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

ศราวุทธ แสงสุน (2554 : 23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจ หรือกระจายอำนาจบางส่วนให้หน่วยการปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครอง โดยทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร พัฒนาและให้ประชาชนใน เขตพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจ และดำเนิน กิจกรรมในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นแต่ ละแห่ง และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง

ร็อบสัน (Robson. 1953 : 574) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตาม กฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

ฮอลโลเวย์ (Holloway, 1959 : 101-103) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์การที่มีอำนาจเขตแดนนั้น มีประชาราษฎรตามหลักที่กำหนดไว้มีอำนาจการปกครอง ตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาพท้องถิ่นที่สามารถได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

เดเนียล วิท (Danial, 1967 : 101-103) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วน ในกระบวนการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว

รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายใต้กฎหมายของตน

สรุปจากการศึกษาความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นจากนักวิชาการหลายท่าน พอสรุปถึงความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ว่า หน่วยงานราชการรูปแบบหนึ่งที่มีอิสระในการบริหารจัดการงบประมาณรายได้ของตน ที่จัดเก็บเองและได้รับสนับสนุนจากรัฐบาล การและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ออกโดยรัฐบาลกลาง โดยการดำเนินการบริหารจัดการที่มาจากการเลือกตั้ง มีสภาพให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายต่าง ๆ และมีพนักงาน และข้าราชการประจำในการดำเนินการโดยนายต่าง ๆ โดยอาจจำแนกประเภทได้ ดังนี้ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแต่มีกฎหมายจัดตั้ง และโครงสร้างที่คล้ายคลึงกัน

2. รูปแบบโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2-6 มีสภาพเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างประกอบด้วยสภาพองค์กรบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2554: 188-189)

พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรฐาน 66) มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรฐาน 67 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและตั้งป้ายกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
7. คุ้มครอง คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ อารยธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการอนุมัติ

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 68 ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

ส่วนสาธารณะ

5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
8. การคุ้มครองคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากการพัฒนา อบต.
10. ให้มีตลาด ทำเที่ยงเรือ และทำข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

สรุปได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบหนึ่ง โดยจัดตั้งขึ้นพระราชบัญญัติสถา伟大บลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2-6 มีสภาพเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างประกอบด้วยคณะกรรมการ สถา伟大บลและพนักงานส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล มีภาระหน้าที่ในการบริหารจัดการภายในเขต รับผิดชอบของหน่วยงานตนเอง จำนวนหน้าที่นั้นแบ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ และอาจทำ เพื่อ ให้บริการสาธารณะ พร้อมอำนวยความสะดวกต่อประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ พบว่า มีนักวิชาการ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานไว้ดังนี้

กิติพันธุ์ รุจิรกุล (2529 : 58) กล่าวว่าการปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงานต่างๆ นอกจากจะมีการแบ่งระดับการปฏิบัติงานแล้ว ยังต้องมีการแบ่งสันปันส่วนงานที่จะต้องปฏิบัติ ออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ ซึ่งมีหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำ หน่วยเป็นผู้รับผิดชอบงานตามลักษณะ หน้าที่ของตนที่แตกต่างกัน ใน การปฏิบัติงานที่ต่างชนิด ต่างหน้าที่ ก็เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ

องค์การหรือหน่วยงานนั้น ซึ่งจะทำให้ผู้นำ มีความสนใจ มีทักษะ มีความรู้ มีทัศนะและมีบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนแตกต่างกันไป

นพพงษ์ บุญจิตรากุลย์ (2529 : 115-116) กล่าวว่า การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์ และศิลป์ศาสตร์ คือ การศึกษาหาความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ เทคนิคหรือทำงานต่าง ๆ ศิลป์ คือ การที่จะนำเอาความรู้ หลักการและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับคน สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมตลอดจนขอบเขตจำกัดของทรัพยากรให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นในหน่วยงาน

ตน ปรัชญพุทธ และ ไกรยุทธ นิรดยศินนท์ (2537 : 30) พบว่า สาเหตุที่ระบบราชการ และข้าราชการสังกไปร์ สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพสืบเนื่องมาจากการปัจจัย 3 ประการด้วยกัน กล่าวคือ

1. ผู้นำทางการเมือง พยายามเตือนสติประชาชน และข้าราชการอยู่เสมอว่า จะต้องปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะทำให้ประเทศชาติมีชีวิตอยู่รอดและอุดมมั่งคั่ง ทั้งนี้ เพราะว่า สังกไปร์เป็นประเทศที่ขาดทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรณ์น้อย

2. ข้าราชการสังกไปร์ ได้รับการสรรหาและเลื่อนขึ้นเดือนต่อเดือนตำแหน่งด้วยระบบคุณธรรม

3. ข้าราชการและประชาชนสังกไปร์มีระเบียบวินัยเคร่งครัด

พุทธทาสภิกขุ (2543 : 253) ได้กล่าวถึง การปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ไม่ว่าเป็นอาชีพการทำงานประเภทใด สรุปได้ว่า หน้าที่หรืออาชีพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการที่จะเข้าสู่ธรรม การที่จะรู้สึกโภคหรือสั่งทั้งหลายทั้งปวงดี ว่าอะไรเป็นอะไร จำต้องมีการทำหน้าที่ของตนโดยเฉพาะ เช่นอาชีพให้ถูกต้องไปได้ด้วยดีเสียก่อน การที่คนหนึ่งทำหน้าที่โดยตรงของตนโดยไม่มีผลกระทบต่อพ่อแม่ ย่อมเป็นการเพียงพอที่จะทำให้รู้จักว่าอะไรเป็นอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็จะรู้จักชีวิตจริตใจตนเอง ว่าหมายความว่าอย่างไร เป็นสิ่งที่ควรยึดถือผลงานให้เพียงไร เป็นต้น ถ้าหากว่าไม่ได้ทำอะไรจังๆ ให้ดีที่สุด ให้ถูกต้องตามอุดมคติของอาชีพหรือของหน้าที่นั้น ๆ แล้ว มันยังน้อยกันไปสำหรับที่จะรู้จักตัวเอง รู้จักโลก รู้จักกิเลส รู้จักทุกข์ และรู้จักความดับทุกข์ เป็นต้น

กาญจนฯ เสาร์สี (2553 : ออนไลน์) ได้ฝึกแนวความคิดในการปฏิบัติงานเพื่อให้ทุกหน่วยงานใช้แนวทางในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. การตื่อสารความเข้าใจ

การตื่อสารความเข้าใจถือเป็นเรื่องที่สำคัญในการทำงานร่วมกัน เพราะการทำงานร่วมกันในหน่วยงานจะต้องมีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน โดยผู้บริหารจะต้องแจ้งข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ให้กับบุคลากรภายในหน่วยงานรับทราบ เพื่อให้บุคลากรภายในหน่วยงานทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

2. การทำงานเชิงรุก

หน่วยงานต้องมีการวิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติการระยะยาว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการต่าง ๆ และเมื่อดำเนินงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรมีการจัดทำสรุปและข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานในแต่ละครั้ง

3. การทำงานแบบบูรณาการ

หน่วยงานต้องการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาว่ามีปัญหาอะไรบ้าง และปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดบ้าง พร้อมทั้งเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป

4. ความเข้าใจในการทำงานของหน่วยงานอื่นๆ

หน่วยงานต้องศึกษาทำความรู้ในด้านงานสารบรรณ ด้านการรับ-ส่ง หนังสือ ด้านการเบิกเงิน ด้านระเบียบพัสดุการจัดซื้อ - จัดซื้อง อญ্তตลอดเวลา และต้องมีการติดตามข่าวสาร ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอยู่เสมอ

5. ข้อเสนอ

เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานตลอดเวลา อาจมีการจัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการและโครงการจัดการความรู้ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า การปฏิบัติงาน หมายถึง ภารกิจหน้าที่ที่ถูกกำหนดขึ้นมาควบคู่กับ ตำแหน่งทางสังคมในสถาบัน ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มนักบุคคลที่ดำรงตำแหน่งได้ตามต้องปฏิบัติงานให้ เป็นไปตามภารกิจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้เฉพาะตำแหน่งนั้นๆ และบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ ดำรง ตำแหน่งนั้น ๆ ต้องนำความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์หรือโโนทค้นของตนเองที่มีอยู่มา ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมอย่างมีศาสตร์และศิลป์ ในบทบาทหน้าที่ดังกล่าว

แนวคิดเกี่ยวกับงานด้านโครงการสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความหมายของการปฏิบัติงานด้านโครงการสร้างพื้นฐาน

ภารกิจด้านโครงการสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการตาม กฎหมายจัดตั้งตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำ และอาจจัดทำ โดยมีนักวิชาการ ให้ให้ความหมายต่อ ด้วยภารกิจ ไว้หลายท่าน ดังนี้

สามารถ ชนะ (2548 : 9) ได้สรุปว่า โครงการสร้างพื้นฐาน เป็นการให้บริการเกี่ยวกับ การก่อสร้าง หรือปรับปรุงบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างอันเป็นสาธารณูปการ เช่น ถนน สะพาน

แหล่งน้ำ อาคารสถานที่ การขนส่งและวิศวกรรมช่าง รวมถึงกิจการอันเป็นการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ข้อมูล จิตร์แก้ว (2549 : 7) ได้สรุปว่า โครงสร้างพื้นฐาน เป็นโครงสร้างบริการด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่ใช้เป็นแรงผลักดัน และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตของท้องถิ่น ที่ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัว และเป็นการลดช่องว่างการกระจายรายได้ของท้องถิ่น

นงนุช เครือครี (2552 : 6) กล่าวว่า โครงสร้างพื้นฐานเป็นโครงสร้างทางกายภาพ และโครงสร้างหลักของหน่วยงาน สำหรับใช้งานในชุมชน หรือใช้บริการตามความจำเป็น คำว่า “โครงสร้างพื้นฐาน” มักถูกใช้งานในความหมายที่รองรับการใช้งานของประชาชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทึบ ระบบไฟฟ้า และระบบสื่อสาร เป็นต้น

ศักดิ์ดา ประเทศเสนา (2552 : 6) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง โครงการก่อสร้างต่างๆ ที่เป็นการบริการสาธารณะ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีขึ้น ได้แก่ การก่อสร้าง การปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน ทางระบายน้ำ การติดตั้งและปรับปรุงไฟฟ้าเพื่อที่อยู่อาศัยและไฟฟ้าสาธารณะ การจัดทำแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เพื่อให้เป็นบริการสาธารณะแก่ประชาชน ในตำบล

สามารถ ยิ่งกำแหง (2553 : 2) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ พื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรศัพท์ ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ให้บริการแก่ประชาชน

สาวนีย์ อินทุวัน (2553 : 6) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ถนน แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อประกอบอาชีพส่งผลผลิตสู่ตลาดภายนอกได้รวดเร็ว ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ

สุภาวดี จันทะเสน (2553 : 5) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินการเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โครงสร้างพื้นฐานในเขตชุมชนด้านความน่าอยู่ ระบบไฟฟ้า และด้านประปา

นกกด อุษیدตร์ (2555 : 7) โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพแก่ประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในระดับพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และระบบประปา

สรุป ความหมายของการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้ว่า หมายถึง การดำเนินการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ระบบโทรศัพท์ ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ให้บริการสาธารณะแก่ ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

2. ประเภทของงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างพื้นฐาน มักถูกใช้ในความหมายที่รองรับการใช้งานของประชาชน เช่น ถนน ระบบประปา ระบบน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า และ ระบบสื่อสาร โครงสร้างพื้นฐานถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้า และเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐ นอกจากนี้ คำว่า โครงสร้างพื้นฐานบางครั้งยังกล่าวถึงระบบพื้นฐานที่ตอบสนองประชาชน เช่น โรงพยาบาล หรือ โรงเรียน ในทางการทหาร คำว่า โครงสร้างพื้นฐานก่อตัวถึงอาชารหรือการส่วนที่เตรียมใช้ในการสู้รบและปฏิบัติการทางการทหาร การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นงาน โครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ด้าน คือ ด้านคมนาคม ด้านน้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภค และด้านไฟฟ้าสาธารณูปโภค มีรายละเอียดดังนี้ (แผนพัฒนาสามัญ 3 ปี, 2555 - 2557 : 4)

2.1 ด้านการคมนาคม

การคมนาคมเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2552) การก่อสร้างถนน ซึ่งเป็นทางเลือกที่สำคัญในการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน หน่วยงานเข้าของโครงการจึงต้องให้ความสำคัญต่อการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน ทำให้งานก่อสร้างมีความมั่นคงแข็งแรงเป็นไปตามแบบแปลน และรายการประกอบแบบรวมทั้ง มีอายุการใช้งานที่ยาวนาน ประหยัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงถนน ขณะนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานก่อสร้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย หน่วยงานเข้าของโครงการควรมีการตรวจสอบคุณภาพงานให้ถูกต้องตามหลักวิชาช่าง และแบบรูปประยุกต์

ถนนทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นถนนลูกรัง ลาดยาง หรือคอนกรีต เมื่อก่อสร้างแล้ว เสร็จแล้วเปิดการจราจรไปใช้ระยะเวลาหนึ่ง ความชำรุดเสียหายจะเกิดตามมา ความชำรุดเสียหายเหล่านี้นักกีดขวางนิ่งจากการเดื่อมสภาพตามธรรมชาติ แล้วยังเกิดขึ้นเนื่องจากการบบกรุงน้ำหนักเกินพิกดของယดายนและจาก กัยธรรมชาติ ซึ่งจะต้องรับดำเนินการซ่อมทันทีเมื่อตรวจพบ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ความเสียหายลุกคามแห่งกว้างออกไป ทำให้รัฐต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากใน การซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพดี อันเป็นการสูญเปล่าเงินงบประมาณโดยไม่จำเป็น การบำรุงรักษาทางให้อยู่ในสภาพดีเป็นประจำตลอดเวลา นอกจากจะเป็นการประหยัดเงินงบประมาณแผ่นดินแล้ว ยังทำให้ผู้ใช้ถนนได้รับความ สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การขนส่งและอื่นๆ ลดลงด้วย เป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้กับประชาชนอีกทางหนึ่ง

ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจการจัดบริการสาธารณสุขให้แก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล

ทั้งนี้ การถ่ายโอนภารกิจงานโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมและการขนส่งที่สำคัญภารกิจหนึ่ง คืองานก่อสร้าง และบำรุงรักษาถนน ซึ่งส่วนราชการต่างๆ เช่น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมส่งเสริมสหกรณ์ ได้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว นอกจากนี้ภารกิจดังกล่าว ยังเกี่ยวกับภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

พระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายให้องค์กรบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทaya และองค์กรบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

มาตรา 17 ให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

1. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

2. จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินภารกิจตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน และประชาชนมีหลักประกันการได้รับบริการสาธารณสุขอย่างเท่าเทียม กัน ในการดำเนินงานก่อสร้างถนน ทางเดิน และทางเท้า ให้ได้มาตรฐานและคุณภาพ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านการคมนาคมที่ทั่วถึง สะดวก และปลอดภัย รวมถึงส่งเสริมการพัฒนา ท้องถิ่นให้มีศักยภาพเป็นเมืองที่สมบูรณ์ในอนาคต ในการก่อสร้างถนนจึงต้องคำนึงถึงความ เหมาะสมทางด้านวิศวกรรม ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจการลงทุน และต้องไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเกิดผลกระทบน้อยที่สุด กระบวนการสำคัญประการหนึ่งของการก่อสร้างหรือบำรุงรักษาถนน

คือ ต้องมีการวางแผนและศึกษาความเหมาะสมในการก่อสร้าง บำรุงรักษา เพื่อให้การก่อสร้างถนน สมประโภชช์ และถูกต้อง ในการก่อสร้างถนน ทางเดินและทางเท้าให้เกิดความคุ้มค่าสอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนและทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น จะต้องผ่านกระบวนการประชุม และ ต้องเป็นโครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นตามขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดเพื่อให้แผนสามารถรองรับการพัฒนาในระยะสั้น ระยะยาวได้อย่างเป็น ระบบ แต่หากแผนพัฒนาที่วางไว้มีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงหรือทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกี สามารถพิจารณาดำเนินการตามแนวทางการ เปลี่ยนแปลงแผนที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ได้ตามความเหมาะสม โดยผู้บริหารท้องถิ่นและ เจ้าหน้าที่ควรตรวจสอบ โครงการดังกล่าวว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุในกำหนดหรือไม่

ข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม

1. ข้อมูลทางด้านวิศวกรรมจราจร เป็นข้อมูลที่แสดงถึงความจำเป็นในการ ก่อสร้างแนวสายทาง และใช้ในการประเมินปริมาณจราจรในอนาคต ดังนี้

1.1 แบบก่อสร้างจริง คือ แบบแนวสายทาง โครงการที่จะดำเนินการก่อสร้าง โดยศึกษาเปรียบเทียบกับสายทางใกล้เคียงเพื่อแสดงภาพรวมของโครงการและความ เกี่ยวข้องของสายทาง

1.2 การนับปริมาณจราจรของรถแต่ละประเภท เช่น รถบรรทุก รถยนต์นั่ง ส่วนบุคคลรถจักรยานยนต์ ฯลฯ โดยการนับปริมาณจราจรในรอบ 24 ชั่วโมง เพื่อนำมา

วิเคราะห์ในการออกแบบก่อสร้างต่อไป

1.3 การบันทึกข้อมูลรายละเอียดการสำรวจแนวสายทางเบื้องต้น เพื่อใช้เป็น ข้อมูลมาประกอบการออกแบบรายละเอียดทางวิศวกรรม

1.4 การประสานรวมทั้งชี้แจงทำความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างก่อสร้าง เช่น กรรมสิทธิ์ที่ดิน การจัดระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า แสงสว่าง

1.5 การเจาะสำรวจสภาพดินเดิมตามแนวสายทางเพื่อหาค่าคุณสมบัติทาง ปูนพิกัดศาสตร์ของดิน โดยเฉพาะค่า CBR เพื่อนำมาออกแบบโครงสร้างถนน สำหรับกรณีพื้นที่ดิน อ่อนจะต้องทำการเจาะสำรวจหาคุณสมบัติทางวิศวกรรมของชั้นดินตามแนวสำรวจโดยทำ Vane Shear Test เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาสถิติรากของคันทาง

1.6 การสำรวจและจัดทำแผนที่แหล่งวัสดุที่มีคุณสมบัติเป็นไปตาม มาตรฐานงานทางเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประมาณราคาค่าก่อสร้าง

2. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นการพิจารณาข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมว่าก่อให้เกิดประโยชน์มากน้อยเพียงใด กล่าวคือ มีประชาชนได้รับประโยชน์มากเป็นจำนวนมาก คนครัวเรือน หมู่บ้าน ทำให้เดินทางได้สะดวกเร็วขึ้นหรือเส้นทางนั้นเป็นเส้นทาง เพื่อใช้ในการขนส่งผลิตผล ทางการเกษตร อุตสาหกรรม หรือเป็นเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจของประชาชนในท้องถิ่น

3. ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการพิจารณาสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตណานนที่จะทำการก่อสร้าง และบริเวณใกล้เคียงถนน เช่น ต้นไม้ ที่พักอาศัย วัด โรงเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อพิจารณาว่าหลังจากการก่อสร้างถนนแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมกับชุมชนใกล้เคียงណานนนี้หรือไม่

4. ข้อมูลด้านยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความสำคัญต่อการกำหนดแผนงานและโครงการ เพราะเป็นเป้าหมายว่าท้องถิ่นจะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน หรือพัฒนาไปสู่ความเจริญ ทั่วหน้าไปในทิศทางใด เช่น กรณีกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวอาจต้องพัฒนาถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาในศึกษาความเหมาะสมด้านต่างๆ ดังกล่าวไว้พิจารณากำหนดคะแนนตามสัดส่วนแต่ละด้าน แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มานั้นเรียงลำดับตามความสำคัญ โครงการเพื่อประกอบการตัดสินใจจัดทำโครงการนั้นๆ ต่อไป (มาตรฐานถนน ทางเดิน และทางเท้า, 2549 : 1-2)

สรุปโครงสร้างพื้นฐานด้านการคุณภาพที่องค์กรบริหารส่วนดำเนินเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ประกอบกับบประมาณที่มีอย่างจำกัด และบุคลากรในการดำเนินงาน โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง มีการก่อสร้างถนนให้เข้าถึงพื้นที่ที่ยาก มีการปรับปรุงพิจารณาให้ดีขึ้น มีการก่อสร้างทางระบายน้ำ การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการคุณภาพมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ก่อนดำเนินงาน การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของประชาชน มีไฟสัญญาณเตือนตามทางแยก มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประชุมหมู่บ้านเข้าร่วมตรวจสอบการก่อสร้าง มีการประชาสัมพันธ์การก่อสร้างให้ประชาชนได้รับรู้ มีทางน้ำไหลลอดถนนอย่างเพียงพอต่อสภาพพื้นที่ มีป้ายประชาสัมพันธ์บอกเส้นทางการเดินทาง

2.2 ด้านน้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภค

เนื่องจากการก่อจัดทำน้ำสะอาดในชุมชน เป็นบทบาทและหน้าที่หนึ่งซึ่งรัฐจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนได้มีน้ำสะอาดสำหรับเป็นน้ำดื่มและน้ำใช้อบายเพียงพอ โดยหากประชาชนในชุมชนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้สอยอย่างเพียงพอ ก็จะส่งผลให้ประชาชนในชุมชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมทั้งการที่ประชาชนในชุมชนจะได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาดในชุมชน ซึ่งจะทำให้แต่ละชุมชนมีน้ำสะอาดใช้อย่างยั่งยืน และจะส่งผลให้

คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนดีขึ้นทั้งนี้ การถ่ายโอนภารกิจในการจัดทำระบบนำ้สะอาด ถือเป็นภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญภารกิจนี้ ซึ่งกรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำดาดล ได้ดำเนินการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภารกิจดังกล่าวยังเกี่ยวข้อง กับภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

พระราชบัญญัติสถาบันลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบล ดังนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทaya และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

2. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ

มาตรา 17 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

1. การจัดทำกิจการ ให้อันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขต และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกัน ดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ก่อการปฏิรูประบบราชการ ได้มีหน่วยงานราชการ หลายหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงต่าง ๆ คือ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณูปโภค กรมโยธาธิการ กรรมการเร่งรัดพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย และกรมทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ปฏิบัติภารกิจในด้านการจัดหาและพัฒนาด้านน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ใน กิจกรรมต่าง ๆ อาทิ เช่น ระบบประปาหมู่บ้าน บ่อน้ำดื่มน ถังเก็บน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่ กับความสามารถของหน่วยงาน ตลอดจนความจำเป็นของชุมชน ความพร้อมของแหล่งน้ำและ ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งจากการที่ได้ดำเนินงานดังกล่าว ทำให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคบริโภคใน ปริมาณที่เพียงพอ แต่ในเรื่องคุณภาพยังต้องมีการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นกว่าเดิม และ ในจำนวน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อจัดหน้าด้านน้ำสะอาดให้แก่ประชาชนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น การ จัดสร้างระบบประปาเป็นวิธีที่นิยมและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลว่าเหมาะสมที่สุด เนื่องจาก สามารถปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ได้มาตรฐานน้ำบริโภคย่างสม่ำเสมอ และสามารถให้บริการแก่ ประชาชนจำนวนมากครอบคลุมบริเวณที่กว้างขวาง ได้ในคราวเดียว สำหรับพื้นที่ที่มีข้อจำกัด ในเรื่องปริมาณและคุณภาพน้ำดินจากน้ำผิดดินและน้ำใต้ดิน การจัดหน้าด้านน้ำสะอาดให้ประชาชนได้

อุปโภคบั่งเพียงพอในระยะแรกที่ผ่านมาได้ใช้วิธารอาศัยแหล่งน้ำฝนทดแทนในรูปแบบถังเก็บน้ำขนาดใหญ่สำหรับชุมชน ร่วมกับภาชนะเก็บน้ำในครัวเรือน แต่การแก้ไขปัญหาในระยะยาวอย่างยั่งยืน จะต้องหาแหล่งน้ำดิบที่มีปริมาณมากพอและคุณภาพดีที่อยู่ห่างไกลจากพื้นที่ที่มีปัญหามาดำเนินการปรับปรุงและขยายระบบประปา ตลอดจนการจัดสร้างระบบประปาหมู่บ้านเพื่อให้สามารถบริการน้ำประปาแก่ประชาชนในพื้นที่ที่มีปัญหาต่อไป

ดังนั้น แนวทางที่ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ จะใช้ในการพิจารณาดำเนินการก็คือ การจัดทำมาตรฐานระบบน้ำสะอาด ซึ่งจะเป็นการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีน้ำสะอาดสำหรับเป็นน้ำดื่มน้ำใช้ประกอบพิษภัยตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนในท้องถิ่น โดยรัฐบาลจะได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีน้ำสะอาดสำหรับเป็นน้ำดื่มน้ำใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามสภาพของแต่ละท้องถิ่นรวมทั้ง เป็นการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาด ได้ด้วยตนเอง อันจะเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนได้อย่างยั่งยืนตลอดไป (มาตรฐานระบบน้ำสะอาด, 2549 : 1-3)

สรุปงานด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภค หมายถึง ระบบประปาหมู่บ้านที่สามารถใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง มีการดูแลคุณภาพน้ำให้มีความสะอาด มีการตรวจสอบสภาพท่อข่ายน้ำประปาหมู่บ้านให้อยู่ในสภาพดี มีการตรวจสอบสภาพมิเตอร์ให้มีความเที่ยงตรงอยู่สม่ำเสมอ มีการตรวจสอบระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพดีอยู่เสมอ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ในระดับหมู่บ้านร่วมคุ้มครองบริการระบบประปาหมู่บ้าน มีการจัดเก็บค่าบริการระบบประปาหมู่บ้านตรงตามกำหนดเวลา ควรเพิ่มบริการระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น มีช่องทางรับแจ้งความชำรุดบกพร่องของระบบจ่ายน้ำประปาหมู่บ้าน ได้ทันท่วงที

2.3 ด้านไฟฟ้าสาธารณณะ

ไฟฟ้าสาธารณณะ หมายถึง การติดตั้งโคมไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบแรงดัน 1 เฟส 220-230 โวลต์ และ 3 เฟส 380-400 โวลต์ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล และเทศบาลในบริเวณแนวถนนสายหลัก แนวถนนสายรอง ทางแยก วงเวียนที่ไม่มีสัญญาณไฟจราจร สะพาน สะพานลอดยคนข้ามทางเดินเท้า (ฟุตบาท) ทางม้าลาย สวนสาธารณะ ตลาด สนามเด็กเล่น ลานจอดรถสาธารณะ ลานกีฬาชุมชน ศาลาที่พักผู้โดยสารรถประจำทาง และป้ายจอดรถประจำทาง

ไฟฟ้าสาธารณณะ เป็นบริการขั้นพื้นฐานที่ประชาชนพึงได้รับจากภาครัฐ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไฟฟ้าสาธารณณะจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่มีส่วนช่วยลดปัญหาการเกิด

อุบัติเหตุบนท้องถนนเป็นสาเหตุการมีส่วนของเยาวชน และเป็นสาเหตุการก่ออาชญากรรมค่าต่างๆ ในยามวิกาล เช่น การลักขโมย รถจักรยานยนต์ ริ่งราว ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ ซึ่งการให้บริการไฟฟ้าสาธารณูปโภคแก่ประชาชน เป็นภารกิจหน้าที่สำคัญประการหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกฎหมายได้กำหนดไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์กรบริหารส่วนตำบลอาจจัดกิจการในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น แนวทางปฏิบัติและขั้นตอนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการติดตั้งและให้บริการไฟฟ้าสาธารณะเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด มีดังนี้

1.1 สำรวจสภาพไฟฟ้าสาธารณะในปัจจุบัน มอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสำรวจตรวจสอบและพิจารณาการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในเขตที่นั่นที่ความรับผิดชอบตามตัวอย่างแบบสำรวจ (หน้า 40) โดยเร็ว และรวมรวมสรุปผลการตรวจสอบ รวมทั้งจัดทำรายงานเสนอผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาว่ามีจุดตรวจที่มีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเป็นไปตามมาตรฐานและมีจุดใดบ้างที่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งจะต้องดำเนินการจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์หรืออวัยวะสำหรับแก้ไข ปรับปรุงต่อไป เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ควรประกอบด้วยผู้มีความรู้ดังนี้

1.1.1 ด้านไฟฟ้า คุณวุฒิ ปวช. ทางช่างไฟฟ้าหรือช่าง

อิเล็กทรอนิกส์

1.1.2 ด้านโยธา คุณวุฒิ ปวช. ทางช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ หรือทาง

สถาปัตยกรรม

1.1.3 วิศวกร ไฟฟ้าที่เข้มแข็งเปลี่ยนใบอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรมตั้งแต่

ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป

1.1.4 วิศวกร โยธาที่เข้มแข็งเปลี่ยนใบอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรมตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบุคลากรดังกล่าวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชน ที่อยู่ในเขตที่นั่นที่เพื่อจัดบุคลากรดังกล่าวเข้าร่วมเป็นคณะทำงานตามความจำเป็น

1.2 ไฟฟ้าสาธารณะที่กำลังจะสร้างหรือติดตั้งใหม่ สำหรับการจัดหา

หรือ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ที่กำลังจะดำเนินการขึ้นใหม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดตั้ง คณะกรรมการชุดต่างๆ ขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อดำเนินการตามรายละเอียดในขั้นตอนต่อไปนี้

1.2.1 การกำหนดแผนงาน/โครงการก่อขึ้นกับไฟฟ้าสาธารณูปโภคที่ต้องในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำลังดำเนินการจัดทำหรือติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะต้องกำหนดแผนงาน/โครงการ ที่จะดำเนินการให้ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาจกำหนดแผนงาน/โครงการเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ แผนเฉพาะครั้ง (Single Planing) แผนระยะสั้น (1-3 ปี) แผนระยะกลาง (3-5 ปี) หรือ แผนระยะยาว (5 ปีขึ้นไป) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

1.2.2 การสำรวจ ออกแบบ และประมาณการค่าใช้จ่าย การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะการสำรวจ ออกแบบ และประมาณการค่าใช้จ่าย ใน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ สามารถพิจารณาดำเนินการ ตามลักษณะของแผนงาน/โครงการ ดังนี้ (ก) กรณีแผนงาน/โครงการซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้เอง เช่น โครงการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเฉพาะ จุด ได้แก่ บริเวณตลาด สวนสาธารณะ สะพานลอยฯ ฯลฯ ให้ຄลະทำงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งขึ้น หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (ข) กรณีแผนงาน/โครงการ ซึ่งมีรายละเอียดและความยุ่งยากทางด้านเทคนิคซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้เอง เช่น โครงการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามแนวถนนทุกสายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โครงการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนตรอก/ซอย ทั้งตำบล ฯลฯ การสำรวจ ออกแบบ และประมาณการค่าใช้จ่าย ต้องพิจารณาในรายละเอียด (Detail Design) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการว่า ข้างหน่วยงาน หรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และ บริษัทวิศวกรที่ปรึกษาไทย ที่ขึ้นทะเบียนกระทรวงการคลัง เป็นต้น เพื่อดำเนินการ

1) ศึกษาสำรวจ วิเคราะห์ ออกแบบ รายละเอียด และขั้นตอน การดำเนินงานของโครงการฯ

- 2) ประมาณการค่าใช้จ่าย โดยละเอียด
- 3) จัดทำแบบมาตรฐานวิศวกรรม (Engineering Drawings)

และ/ หรือแบบคำนวนเชิงวิศวกรรม (Engineering Calculations)

- 4) จัดทำข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ (TOR-Terms of Reference)

Terms of Reference)

2.3 ลักษณะข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ (TOR- Terms of Reference) ในข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ (TOR- Terms of Reference) ควรกำหนดให้ผู้รับจ้างจัดให้มีวิศวกรไฟฟ้าและวิศวกรโยธา ที่ขึ้นทะเบียนในอนุญาต จากสถาบันวิศวกร ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป อย่างน้อยจำนวนอย่างหนึ่งคน เพื่อทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ รวมทั้งประสานการดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการตรวจสอบงาน

จ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ปฏิบัติการกิจปฏิสัมพันธ์) ยกเว้นกรณีข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณูปโภค กำหนดให้ต้องมีแบบมาตรฐานวิศวกรรม (Engineering Drawings) และ/หรือมีการแสดงแบบคำนวณเชิงวิศวกรรม (Engineering Calculations) ผู้รับจ้างจะต้องจัดให้มีวิศวกรไฟฟ้าและวิศวกรโยธาที่เขียนแปลงในอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรม ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไปอย่างน้อยจำนวนอย่างละหนึ่งคน

2.4 การขออนุญาตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจากการไฟฟ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะดำเนินโครงการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ จะต้องยื่นเรื่องค่าไฟฟ้า (กฟน./ กฟก.) ในพื้นที่ เพื่อขออนุญาตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายซึ่งนี้แนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ กรณีขออนุญาตและให้การไฟฟ้า เป็นผู้ดำเนินการติดตั้ง

2.4.1 มีหนังสือแจ้งการไฟฟ้า ในพื้นที่ พร้อมแผนที่บริเวณที่จะติดตั้งโดยสังเขป

2.4.2 การไฟฟ้า จะทำการสำรวจและประมาณการค่าใช้จ่าย และแจ้งค่าใช้จ่ายกลับมาบังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4.3 ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ เป็นไปตามระเบียบท่องทางการไฟฟ้า กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการติดตั้งเอง
 1) มีหนังสือแจ้งการไฟฟ้า ในพื้นที่เพื่อขออนุญาตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ พร้อมแผนที่จะติดตั้งและแบบติดตั้ง ซึ่งมีวิศวกรที่มีใบอนุญาตฯ ลงนามรับรอง

2) รายละเอียดจำนวนชุดโคมไฟฟ้าสาธารณะที่จะติดตั้ง และกำลังไฟฟ้า (Wattage) ของชุดโคมไฟฟ้า
 3) หลังจากติดตั้งแล้วเสร็จแจ้งประสานการไฟฟ้า ในกรณีที่ต้องให้การไฟฟ้าดำเนินการติดตั้งมิเตอร์เพื่อเชื่อมต่อระบบ

2.5 การตรวจสอบงาน และการตรวจรับงานติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
 คณะกรรมการตรวจการข้าง ตรวจรับงานติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ควรจะประกอบด้วยวิศวกรไฟฟ้าและวิศวกรโยธาในระดับภาคีวิศวกร ที่เขียนแปลงในอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรม ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไปอย่างน้อยจำนวนอย่างละหนึ่งคนยกเว้นกรณีที่มีแบบมาตรฐานวิศวกรรม (Engineering Drawings) และหรือมีการแสดงแบบคำนวณเชิงวิศวกรรม (Engineering Calculations) กำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ คณะกรรมการตรวจการข้างๆ จะต้องประกอบด้วยวิศวกรไฟฟ้า และวิศวกรโยธาที่เขียนแปลงในอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรม ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป อย่างน้อยจำนวนอย่างละหนึ่งคน คณะกรรมการการตรวจการ

ข้างๆ จะต้องดำเนินการตรวจสอบงานติดตั้งไฟฟ้าสาธารณณะ ให้เป็นไปตามรายละเอียดอุปกรณ์ ชิ้นส่วน และขั้นตอนการติดตั้ง ตามที่ได้ระบุไว้ในข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณณะ และ ควรดำเนินการทดสอบผลการใช้งานร่วมกันกับผู้รับจ้าง เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งสัปดาห์เพื่อ ตรวจสอบว่างานติดตั้งไฟฟ้าสาธารณณะเป็นไปตามรายละเอียดอุปกรณ์ชิ้นส่วนและขั้นตอนการติดตั้ง ตามที่ได้ระบุไว้ในข้อกำหนดงานข้างติดตั้งไฟฟ้าสาธารณณะหรือไม่ พร้อมทั้งบันทึกผลการทดสอบ การใช้งานตามแบบทดสอบการใช้งานไฟฟ้าสาธารณณะ ลงนามตรวจสอบงานติดตั้งไฟฟ้าสาธารณณะ ซึ่งผู้ตรวจสอบฝ่ายคณะกรรมการตรวจการจ้าง ควรเป็นวิศวกรไฟฟ้า และวิศวกรโยธาที่เข้มงวดเป็น ใบอนุญาตจากสถาบันวิศวกรรม ตั้งแต่ระดับภาคีวิศวกรขึ้นไป จำนวนอย่างน้อยอย่างหนึ่งคน (มาตรฐานไฟฟ้าสาธารณณะ, 2549 : 31-35)

สรุปการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าสาธารณณะ หมายถึง มีไฟฟ้า สาธารณณะส่องสว่างในทางแยกทุกแห่ง มีไฟฟ้าสาธารณณะตามถนนในเขตชุมชน ตั้งเวลาเปิด – ปิด ไฟฟ้าสาธารณณะตรงตามช่วงเวลาใช้งาน มีการตัดกั้งไม่ทิ่บบังแสงสว่างของไฟฟ้าสาธารณณะในเขต ชุมชน มีช่องทางรับแจ้งความชำรุดกพร่องของระบบไฟฟ้าสาธารณณะ มีการดำเนินการตรวจสอบ บำรุงความเสียหายได้ทันท่วงที มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน ด้านไฟฟ้าสาธารณณะ มีการปฏิบัติงานด้านไฟฟ้าสาธารณณะให้เป็นไปตามความต้องการของ ประชาชน อุปกรณ์ไฟฟ้าสาธารณณะมีความทนทานคุ้มต่อระยะเวลาการใช้งาน มีอุปกรณ์ป้องกัน ไฟฟ้า มีอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้ารั่วซึม

3. ระบบที่ปรับตั้งงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการก่อสร้าง ภูแลรักษา และซ่อมบำรุง งานด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตตำบลนี้ มีกระบวนการปรับตัวเพื่อให้ได้มา ซึ่งพัฒนาและครุภัณฑ์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3 - 5) พ.ศ. 2541 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2547 (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2553 ตามลำดับขั้นของ งาน รายละเอียดดังนี้ (ระบบที่ปรับตั้งงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2553 : 5 – 30)

1. ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดูแล ดำเนินการได้โดยคำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ เป็นสำคัญเมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และ จะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดูแลร่างตำแหน่งอื่นต่อไปได้เพื่อความคล่องตัวในการจัดทำ ให้หัวหน้า ฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มอบอำนาจในการสั่ง การ และดำเนินการ

จัดทำให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งรองลงไปเป็นลำดับสำหรับโครงการเงินกู้ หรือเงินซ่อมเหลือ ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้ จะแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นคนหนึ่ง ทำหน้าที่ผู้อำนวยการ โครงการ และมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามระเบียบนี้ให้เป็นการเฉพาะก์ได้ การมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม ให้แนบสำเนาหนังสือการมอบอำนาจประกอบการเบิกจ่ายเงินทุกครั้ง และส่งสำเนาหลักฐานการมอบอำนาจให้สำนักงานตรวจสอบแผ่นดินภูมิภาคทราบทุกครั้ง

2. การซื้อหรือการจ้างกระทำได้ 5 วิธี คือ

- 2.1 วิธีตกลงราคา
- 2.2 วิธีสอบราคา
- 2.3 วิธีประกวดราคา
- 2.4 วิธีพิเศษ
- 2.5 วิธีกรณีพิเศษ

การซื้อหรือการจ้างตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ให้กระทำได้ด้วยระบบ

อเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ในกรณีที่ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ในเรื่องดังกล่าวกำหนดไว้ ให้นำหลักเกณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุคุณภาพ วิธีการทางอเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 มาใช้บังคับ โดยอนุโลมให้มีสถานที่กลางสำหรับเป็นศูนย์รวม ข่าวการซื้อข้อข้อด้วยของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 13 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีตกลงราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้ง หนึ่งซึ่งมี ราคานิติบัญญัติไม่เกิน 100,000 บาท

ข้อ 14 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้ง หนึ่งซึ่งมี ราคากัน 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 2,000,000 บาท

ข้อ 15 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีประกวดราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้ง หนึ่ง ซึ่งมีราคากัน 2,000,000 บาท

ข้อ 16 การซื้อหรือการจ้างตามข้อ 13 และข้อ 14 ถ้าผู้สั่งซื้อหรือสั่งจ้างเห็นสมควรจะ สั่งให้กระทำโดยวิธีกำหนดไว้สำหรับวงเงินที่สูงกว่าก็ได้การแบ่งซื้อหรือแบ่งจ้างโดยลดวงเงินที่ สั่งให้กระทำโดยวิธีกำหนดไว้สำหรับวงเงินที่สูงกว่าก็ได้การแบ่งซื้อหรือแบ่งจ้างโดยลดวงเงินที่ สั่งให้จ้างในครั้งเดียวกัน เพื่อให้วางเงินต่ำกว่าที่กำหนดโดยวิธีหนึ่งวิธีใด หรือเพื่อให้สำนักงานสั่งซื้อ สั่งจ้างเปลี่ยนไปประจำทำมาได้ เน้นแต่การแบ่งซื้อหรือแบ่งจ้างวัสดุที่ง่ายต่อการนำเสนอเสีย หรือโดยสภาพ ไม่อาจดำเนินการซื้อหรือจ้างในครั้งเดียว กันทั้งจำนวนเงินการซื้อหรือการจ้างซึ่งดำเนินการด้วย เงินกู้ หรือเงินซ่อมซ่อมเหลือผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้างจะสั่งให้กระทำการงเงินที่สัญญาเงินกู้ หรือสัญญาเงิน ซ่อมซ่อมเหลือกำหนดก็ได้

ข้อ 17 การซื้อโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การซื้อครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน 100,000 บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

1. เป็นพัสดุที่จะขายทอดตลาด โดยส่วนราชการ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการ บริหารส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจ องค์กรระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของต่างประเทศ

2. เป็นพัสดุที่ต้องซื้อเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่หน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น

3. เป็นพัสดุที่จำเป็นต้องซื้อโดยตรงจากต่างประเทศ หรือดำเนินการโดยผ่าน องค์กรระหว่างประเทศ

4. เป็นพัสดุที่โดยลักษณะของการใช้งาน หรือมีข้อจำกัดทางเทคนิคที่จำเป็นต้อง ระบุยื่นห้องเป็นการเฉพาะ ซึ่งหมายความรวมถึง อะไหล่ รถประจำตำแหน่ง หรือยา rakha าร์โคที่ไม่ต้อง จัดซื้อตามข้อสามัญในบัญชีข้าวหลักแห่งชาติ

5. เป็นพัสดุที่เป็นพืดินและหรือสิ่งก่อสร้างซึ่งจำเป็นต้องซื้อเฉพาะแห่ง

6. เป็นพัสดุที่ได้ดำเนินการซื้อโดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี

7. เป็นพัสดุที่มีความต้องการ ใช้เพิ่มขึ้นในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วน หรือเพื่อประโยชน์ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และจำเป็นต้องซื้อเพิ่ม (Repeat Order) ตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 18 การซื้อโดยวิธีพิเศษ ได้แก่ การซื้อครั้งหนึ่งซึ่ง มีราคาเกิน 100,000 บาท ให้กระทำได้เฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

1. เป็นงานที่ต้องซื้อซ่อมซ่อมแซมหรือซ่อมบำรุง หรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ

2. เป็นงานซ่อมซ่อมแซมพัสดุที่จำเป็นต้องทดสอบให้ทราบความชำรุดเสียหาย เสียก่อนจึงประเมณค่าซ่อมได้ เช่น งานซ่อมซ่อมเครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องยนต์ เครื่องไฟฟ้า หรือเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

3. เป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่หน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น

4. เป็นงานที่ได้ดำเนินการซื้อโดยวิธีอื่นแล้วไม่ได้ผลดี

5. เป็นงานที่จำเป็นต้องการซื้อเพิ่มในสถานการณ์ที่จำเป็น หรือเร่งด่วน หรือ เพื่อประโยชน์ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และจำเป็นต้องซื้อเพิ่ม (Repeat Order) ตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 19 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีกรณฑ์พิเศษ ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างจากส่วนราชการหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ ในกรณีดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ผลิตพัสดุหรือทำงานจ้างนั้นเอง และนายกรัฐมนตรีอนุมัติให้ซื้อ

หรือจ้าง

2. มีกฎหมายหรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดให้ซื้อหรือจ้าง และกรณีนี้ให้รวมถึงหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายหรือมติคณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนดด้วย

ข้อ 20 ก่อนดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธี นอกจากการซื้อที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างตามข้อ 21 ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้างตามรายการดังต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องซื้อหรือจ้าง
2. รายละเอียดของพัสดุที่จะซื้อหรืองานที่จะจ้าง
3. ราคามาตรฐานหรือราคากลางของทางราชการ หรือราคาที่เกบชื้อหรือจ้างครั้งหลังสุดภายในระยะเวลา 2 ปีงับประมาณ

4. วงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง โดยให้ระบุวงเงินงบประมาณ วงเงินตามโครงการ เงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือที่จะซื้อหรือจ้างในครั้งนั้นทั้งหมด ถ้าไม่มีวงเงินดังกล่าวให้ระบุวงเงินที่ประมาณว่าจะซื้อหรือจ้างในครั้งนั้น

5. กำหนดเวลาที่ต้องการใช้พัสดุนั้น หรือให้งานนั้นแล้วเสร็จ
 6. วิธีที่จะซื้อหรือจ้าง และเหตุผลที่ต้องซื้อหรือจ้างโดยวิธีนั้น
 7. ข้อเสนออื่น ๆ เช่น การขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการซื้อหรือจ้าง การออกประกาศสอบราคารหรือประกาศประกวดราคาก่อนซื้อหรือจ้างโดยวิธีตกลงราคาในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท และการซื้อหรือจ้างโดยวิธีพิเศษกรณีเร่งด่วนตามข้อ 17 (2) หรือข้อ 18 (3) ซึ่งไม่อาจทำรายงานตามปกติได้ เจ้าหน้าที่พัสดุหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการนั้นจะทำรายงานตามวรรคหนึ่งเฉพาะรายการที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้

ข้อ 21 ก่อนดำเนินการซื้อที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้าง ให้เจ้าหน้าที่พัสดุทำรายงานเสนอต่อผู้สั่งซื้อตามรายการดังต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องซื้อ
2. รายละเอียดของที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างที่ต้องการซื้อ รวมทั้งเนื้อที่และท้องที่ที่ต้องการ
3. ราคาระยะเมืองทางราชการในท้องที่นั้น
4. ราคางวดขายของที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างใกล้เคียงบริเวณที่จะซื้อ ครั้งหลังสุดประมาณ 3 ราย

5. วงเงินที่จะซื้อ โดยให้ระบุวงเงินงบประมาณ วงเงินตามโครงการเงินกู้ หรือ
เงินช่วยเหลือที่จะซื้อในครั้งนี้ทั้งหมด ถ้าไม่มีวงเงินดังกล่าวให้ระบุวงเงินที่ประมาณว่าจะซื้อใน
ครั้งนี้

6. วิธีที่จะซื้อและเหตุผลที่ต้องซื้อโดยวิธีนี้

7. ข้อเสนออื่น ๆ เช่น การขออนุมัติต่อตั้งคณะกรรมการต่างๆ ที่จำเป็นในการ
ซื้อ การออกประกาศสอบราคา หรือประกาศประกวดราคา การซื้อที่ดินและทรัพย์สินก่อสร้างให้
ติดต่อกันเจ้าของโดยตรง

ข้อ 22 เมื่อผู้ซื้อซื้อหรือผู้ส่งจ้างให้ความเห็นชอบตามรายงานที่เสนอตามข้อ 20 หรือ
ข้อ 21 แล้ว ให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการตามวิธีการซื้อหรือการซื้อที่ดินต่อไปได้

ข้อ 23 หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นโดยประยุกต์ใช้คุณสมบัติ
เบื้องต้นในการซื้อหรือการซื้อ ให้กระทำได้ในกรณีที่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะผู้ที่มีความสามารถ
โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก ประกาศให้ผู้ที่สนใจทราบโดยเปิดเผยในการดำเนินการ
คัดเลือก ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอขออนุมัติหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่น ผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ พร้อมด้วยเอกสารคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น โดย
มีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องทำการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้น

2. ประเภท วงเงิน และรายละเอียดของพัสดุหรืองานที่จะซื้อซื้อหรือซื้อ

3. คุณสมบัติของผู้มีคิทที่เข้ารับการคัดเลือกซึ่ง เป็นเกณฑ์ความต้องการขั้นต่ำ

เช่น ประสบการณ์และผลงานที่ผ่านมา สมรรถภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ และ
โรงงาน ฐานะการเงิน เป็นต้น

4. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก

ข้อ 24 เมื่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งการ
อนุมัติใน ข้อ 23 แล้ว ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำประกาศเชิญชวนเพื่อคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้น
ประกาศเชิญชวน อย่างน้อยให้แสดงรายการดังต่อไปนี้

1. รายละเอียดเฉพาะของที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการซื้อ

2. ประสบการณ์และผลงานของผู้เสนอที่มีลักษณะและประเภทเดียวกัน

3. สมรรถภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและโรงงาน

4. ฐานะการเงิน

5. หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาคัดเลือก

6. สถานที่ในการขอรับหรือขอซื้อเอกสารคุณสมบัติเบื้องต้น ในประกาศครั้งแรก ให้กำหนดสถานที่ วัน เวลา รับข้อเสนอ ปิดการรับข้อเสนอและ เปิดของข้อเสนอ พร้อมทั้ง ประกาศโฆษณาและแจ้งลักษณะโดยย่อของพัสดุที่ต้องการซื้อหรืองานที่ต้องการจ้างและ กำหนดเวลาให้พอเพียงเพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่สนใจจัดเตรียมข้อเสนอ ทั้งนี้จะต้องกระทำก่อนวัน รับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยประกาศทางวิทยุกระจายเสียงและลงประกาศใน หนังสือพิมพ์ หากเห็นสมควรจะส่งประกาศเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้น โดยตรง หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่นอีกด้วย สำหรับการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นในการประกวด ราคานานาชาติให้ประกาศโฆษณาท่อนวันรับของข้อเสนอไม่น้อยกว่า 60 วัน และดำเนินการตาม หลักเกณฑ์ของแหล่งเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลืออีกด้วย

ข้อ 25 ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้น ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และ กรรมการอย่างน้อยสี่คน โดยให้แต่งตั้งจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการอื่น โดยคำนึงถึง ลักษณะหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นสำคัญ และจะต้องมีผู้ชำนาญการหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคน การแต่งตั้งข้าราชการอื่น เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการตาม วรรคหนึ่ง ให้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณีคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นมีหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติ เบื้องต้น ตามหลักเกณฑ์และภายในระยะเวลาที่หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นกำหนดให้คณะกรรมการรายงานผลการพิจารณาและความเห็นพร้อมด้วยเอกสารที่ ได้รับไว้ทั้งหมดต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ผ่านหัวหน้า เจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อพิจารณาประกาศรายชื่อผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นในการซื้อหรือจ้างต่อไป

ข้อ 26 หลังจากที่ได้มีการประกาศรายชื่อผู้มีคุณสมบัติเบื้องต้นในการซื้อการจ้างแล้ว ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ผู้ที่ประสงค์ขอเข้ารับการพิจารณาคัดเลือก ยื่นคำขอได้ตลอดเวลา โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตามข้อ 24 และข้อ 25 ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีการพิจารณาทบทวนบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติ เบื้องต้นในการซื้อการจ้างที่ได้ประกาศไปแล้วอย่างน้อยทุกรอบ 3 ปี

ข้อ 27 ในการดำเนินการซื้อหรือการจ้างแต่ละครั้งให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้พร้อมกับ กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี คือ

1. คณะกรรมการเปิดของสอบราคา
2. คณะกรรมการรับและเปิดของประกวดราคา
3. คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา

4. คณะกรรมการจัดซื้อ โดยวิธีพิเศษ
5. คณะกรรมการจัดซื้องโดยวิธีพิเศษ
6. คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ
7. คณะกรรมการตรวจการซื้อง

ให้คณะกรรมการแต่ละคณะกรรมการผลการพิจารณาต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้ามีเหตุที่ทำให้การรายงานล่าช้า ให้เสนอหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็น

ข้อ 28 คณะกรรมการตามข้อ 27 แต่ละคณะกรรมการให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่ง คนและกรรมการอ้างน้อยสองคน โดยให้แต่งตั้งจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการอื่น โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นสำคัญ ในกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จะแต่งตั้งบุคคลอื่นอีกไม่เกินสองคน ร่วมเป็นกรรมการด้วยกีได้ ถ้าประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งดังกล่าวข้างต้นที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน

การแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี ในกรณีเมื่อถึงกำหนดเวลาการเปิดซองสอบราคาหรือรับซองประกวดราคามาแล้ว ประธานกรรมการยังไม่มาปฏิบัติหน้าที่ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการในเวลานั้น โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่เฉพาะข้อ 35 (1) หรือข้อ 42 แล้วแต่กรณี แล้วรายงานประธานกรรมการซึ่งหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งเพื่อดำเนินการต่อไป

ในการซื้อหรือซื้องครึ่งเดียวกัน ห้ามแต่งตั้งผู้ที่เป็นกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา เป็นกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา หรือแต่งตั้งผู้ที่เป็นกรรมการเปิดซองสอบราคา หรือกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา เป็นกรรมการตรวจสอบพัสดุหรือกรรมการตรวจการซื้อง คณะกรรมการทุกคณะ เว้นแต่คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ควรแต่งตั้งผู้ชำนาญการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพัสดุหรืองานซื้องนั้น ๆ เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย สำหรับการซื้อหรือซื้อง ในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท จะแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นคนหนึ่งซึ่งมิใช่ผู้จัดซื้อหรือจัดซื้อง เป็นผู้ตรวจสอบพัสดุหรืองานซื้องนั้น โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ เช่นเดียวกับคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ หรือคณะกรรมการตรวจการซื้องก็ได้

ข้อ 29 ในการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการแต่ละคณะ ต้องมีกรรมการมาพร้อมกันไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ประธานกรรมการและกรรมการแต่ละคนมีเสียงหนึ่งในการลงมติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขึ้นขาด เว้นแต่คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุและคณะกรรมการตรวจสอบการซื้อขายให้ถือมติเอกฉันท์กรรมการของคณะใดไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการให้ทำบันทึกความเห็นแยกไว้ด้วย

ข้อ 30 ใน การซื้อขาย ก่อสร้างแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งผู้ควบคุมงานที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านซื้อขายตามลักษณะของงาน ก่อสร้างจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัด หรือข้าราชการในสังกัดอื่นตามที่ได้รับความยินยอมจากผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการของข้าราชการผู้นั้นแล้วแต่กรณี ในกรณีที่ลักษณะของงานก่อสร้างมีความจำเป็นต้องใช้ความรู้ความชำนาญหลายด้าน จะแต่งตั้งผู้ควบคุมงานเฉพาะด้านหรือเป็นกลุ่มนักคลอก็ได้ ผู้ควบคุมงานควรมีคุณวุฒิตามที่ผู้ออกแบบเสนอแนะ และโดยปกติจะต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในกรณีจำเป็น จะต้องซื้อขายที่ปรึกษาระบบที่มีความรู้ความชำนาญด้านนั้น หรือข้าราชการอื่นตามวาระหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้ ในส่วนที่ 3 หรือส่วนที่ 4 แล้วแต่กรณี

ข้อ 31 ในการซื้อขายซื้อจ้างทำพัสดุที่มีเทคนิคพิเศษ และจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาเป็นการเฉพาะ ให้อยู่ในคุณพินิจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะขอทำความตกลงกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อว่าซื้อขายที่ปรึกษามาให้ความเห็น ประกอบการพิจารณาในการจัดซื้อหรือจัดซื้อจ้างในขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดได้ตามความจำเป็น โดยให้ดำเนินการซื้อขายโดยถือปฏิบัติตามระเบียบนี้ในส่วนที่ 3

ข้อ 57 การสั่งซื้อหรือสั่งจ้างทุกวิธีที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 58 และข้อ 59 ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจสั่งซื้อหรือสั่งจ้างโดยไม่จำกัดวงเงิน

ข้อ 64 คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุ มีหน้าที่ดังนี้

1. ตรวจสอบพัสดุ ณ ที่ทำการของผู้ใช้พัสดุนั้น หรือสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลงการตรวจสอบพัสดุ ณ สถานที่อื่น ในกรณีที่ไม่มีสัญญาหรือข้อตกลง จะต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก่อน
2. ตรวจสอบพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ สำหรับกรณีที่มีการทดลองหรือตรวจสอบในทางเทคนิคหรือทางวิทยาศาสตร์ จะเชิญผู้ชำนาญการหรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพัสดุนั้นมาให้คำปรึกษา หรือส่งพัสดุนั้นไปทดลองหรือตรวจสอบ ณ สถานที่

ของผู้อำนวยการหรือผู้ทรงคุณวุฒินั้น ๆ ก็ได้ในกรณีที่ไม่สามารถติดตามนับเป็นจำนวนหน่วยทั้งหมดได้ ให้ตรวจสอบตามหลักวิชาการสถิติ

3. โดยปกติให้ตรวจสอบพัสดุในวันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุมาส่ง และให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด

4. เมื่อตรวจสอบต้องครบถ้วนแล้ว ให้รับพัสดุไว้และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุถูกต้องครบถ้วนดังที่ได้วางไว้ในเอกสารประจำตัวนี้ แต่ถ้าหากพบว่ามีส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้องตามที่ระบุไว้ในเอกสารประจำตัวนี้ ให้แจ้งผู้ขายหรือผู้รับจ้าง 1 ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ 1 ฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และรายงานให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ ในกรณีที่เห็นว่าพัสดุที่ส่งมอบมีรายละเอียดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาหรือข้อตกลง ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการแล้วแต่กรณี

5. ในกรณีที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างส่งมอบพัสดุถูกต้องแต่ไม่ครบจำนวน หรือส่งมอบครบจำนวน แต่ไม่ถูกต้องทั้งหมด ถ้าสัญญาหรือข้อตกลงมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้ตรวจสอบไว้เฉพาะจำนวนที่ถูกต้อง โดยถือปฏิบัติตาม (4) และโดยปกติให้รับรายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อแจ้งให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างทราบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันตรวจสอบ แต่ถ้าไม่ตัดสิทธิของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะปรับผู้ขายหรือผู้รับจ้างในจำนวนที่ส่งมอบไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้องนั้น

6. การตรวจสอบพัสดุที่ประกอบกันเป็นชุดหรือหน่วย ถ้าขาดส่วนประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งไปแล้วจะไม่สามารถใช้การได้โดยสมบูรณ์ ให้ถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างยังคงได้ส่งมอบพัสดุนั้น และโดยปกติให้รับรายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อแจ้งให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างทราบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ตรวจสอบ

7. ถ้ากรรมการตรวจสอบพัสดุบางคันไม่ยอมรับพัสดุ โดยทำความเห็นแย้งไว้ให้เสนอหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาสั่งการ ถ้าหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งการให้รับพัสดุนั้นไว้ จึงดำเนินการตาม (4) หรือ (5) แล้วแต่กรณี

ข้อ 65 คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างมีหน้าที่ดังนี้

1. ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกสิ่งที่รวมทั้งรับทราบหรือพิจารณาการสั่งหยุดงาน หรือพักงานของผู้ควบคุมงานแล้วรายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

2. การดำเนินการตาม (1) ในกรณีมีข้อสงสัย หรือมีกรณีที่เห็นว่าตามหลักวิชาการซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้ออกตรวจงานซึ่ง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานซึ่งนั้น ๆ โดยให้มีจำนวนสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดถอนงานซึ่งได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาการซึ่งเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา

3. โดยปกติให้ตรวจสอบงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจสอบให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด

4. เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วให้อีกว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานเข้า และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวด แล้วแต่กรณีโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน อย่างน้อย 2 ฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้าง 1 ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ 1 ฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงิน ตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และรายงานให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตาม ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อทราบหรือสั่งการแล้วแต่กรณี

5. ในกรณีที่กรรมการตรวจการซึ่งนางคุณไม่ยอมรับงาน โดยทำความเห็นยังไงให้เสนอหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาสั่งการ ถ้าหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งการให้ตรวจสอบงานซึ่งนี้ไว้จึงจะดำเนินการตาม (4)

ข้อ 66 ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ ดังนี้

1. ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานซึ่งนั้นๆทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดถอนงานซึ่งได้ตามที่เห็นสมควร และตามหลักวิชาช่าง เพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตาม ก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดแล้วแต่กรณีไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งและให้รายงานคณะกรรมการตรวจการซึ่งทันที

2. ในกรณีที่ปรากฏว่าแบบรูป รายการละเอียดหรือข้อกำหนดในสัญญามีข้อความขัดกันหรือเป็นที่คาดหมายได้ว่า ถึงแม้ว่างานนั้นจะได้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา แต่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ทันคงแจ้งแจ้ง หรือไม่เป็นไปตามหลักวิชาช่างที่ดี หรือไม่ปลอดภัย ให้สั่งพักงานนั้นไว้ก่อน แล้วรายงานคณะกรรมการตรวจการซึ่งโดยเร็ว

3. จดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน หรือการหยุดงานและสาเหตุที่มีการหยุดงานอย่างน้อย 2 ฉบับ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสิ่งๆ แล้วเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ พัสดุ เมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการ ตรวจสอบของผู้มีหน้าที่การบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างระบุรายละเอียดขั้นตอนการ ปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้คร่าว

4. ในวันกำหนดลงมือทำการของผู้รับจ้างตามสัญญา และในวันถึงกำหนดส่ง มอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบภายใน 3 วันทำการนับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ

ข้อ 144 พัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะได้มาด้วยประการใด ให้อยู่ในความควบคุมตามระเบียบนี้ เว้นแต่มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายกำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น

ข้อ 145 เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุได้รับมอบแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ลงทะเบียนหรือทะเบียนเพื่อควบคุมพัสดุ แล้วแต่กรณี แยกเป็นชนิดและแสดง รายการตามตัวอย่างที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยให้มีหลักฐานการรับเข้าบัญชีหรือทะเบียนไว้ ประกอบรายการด้วยสำหรับพัสดุประเภทอาหารสด จะลงรายการอาหารสดทุกชนิดในบัญชี เดียวกันก็ได้

2. เก็บรักษาพัสดุให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยและให้ครบถ้วนถูกต้องตรง ตามบัญชีหรือทะเบียน

สรุป แนวทางการปฏิบัติงานด้านโครงการสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตั้งแต่การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบดำเนินการด้านพัสดุ เพื่อเสนอเรื่องต่อผู้บริหาร อนุมัติการจัดซื้อจัดจ้าง และจัดเตรียมเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง เมื่อได้ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนแล้วก็ทำ สัญญาจ้าง โดยจะมีผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจรับงานจ้างเป็นผู้อยู่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ของผู้รับจ้าง เพื่อให้งานนั้นเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนด และมีการลงทะเบียน ควบคุมพัสดุเพื่อตรวจสอบสภาพเป็นระยะ ต่อไป

บริบทเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี

1. ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี

1.1 ประวัติความเป็นมา

ประวัติการก่อตั้งเดิมเป็นหมู่บ้านเด็ก ๆ ยังไม่มีชื่อหมู่บ้าน มีสามีภรรยาคู่หนึ่งซึ่งฝ่ายสามีเคยบวชและมารัก่อนพอกาบ Gottman ชาวบ้านแถบนี้จะเรียกว่า “เชียง” ฝ่ายสามีจะชอบมีนิสัยชอบด่าภรรยาของตนอยู่เป็นประจำ เลยทำให้ผู้คนแถบนี้เรียกชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านเชียงดาว” ต่อมาได้เพียนเป็นภาษาภาคกลางว่า “บ้านเชียงดาว” โดยต่อมา มีการกระจายอำนาจจัดตั้งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลคณะกรรมการบริหารระดับตำบล จึงได้มีการประชุมและได้กำหนดวิถีทัศน์ว่า “ชุมชนน่าอยู่ มีความเข้มแข็ง ถึงแวดล้อมดี บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เกษตรสมบูรณ์” ตำบลเชียงดาวได้ดำเนินการบริหารจัดการตามนโยบายของรัฐบาล ในช่วงแรกจะมีฐานะเป็นสภากาชาด “ชุมชนน่าอยู่” ไม่สามารถเข้าสู่ จึงได้รับการยกฐานะเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539) ปัจจุบันมีฐานะเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง (แผนพัฒนาตำบลสามปี, 2555 – 2557 : 2)

1.2 ที่ตั้ง ขนาด และอาณาเขต

ที่ทำการองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี อยู่ห่างจากอำเภอสร้างคอมประมาณ 10.00 กม. ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 1 ตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 28.30 ตร.กม. หรือประมาณ 17,687.00 ไร่ โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ มีเขตติดต่อกับตำบลสร้างนางขาว อำเภอโนนพิสัย
จังหวัดหนองคาย

ทิศตะวันออก มีเขตติดต่อกับตำบลนาสะอาด อำเภอสร้างคอม
จังหวัดอุดรธานี

ทิศตะวันตก มีเขตติดต่อกับตำบลทุ่งหลวง อําเภอโนนพิสัย
จังหวัดหนองคาย

ทิศใต้ มีเขตติดต่อกับตำบลนาสะอาด อำเภอสร้างคอม
จังหวัดอุดรธานี

1.3 เอกสารประกอบ

องค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ได้รับการยกฐานะจากสภากาชาดเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง

การจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านเชียงคา	หมู่ที่ 5 บ้านเหล่าม่วง
หมู่ที่ 2 บ้านแมด	หมู่ที่ 6 บ้านโคงคอย
หมู่ที่ 3 บ้านบึงสำราญ	หมู่ที่ 7 บ้านโคงสำราญ
หมู่ที่ 4 บ้านโนนสมบูรณ์	หมู่ที่ 8 บ้านท่าแสนสุข

1.4 ประชากร

จำนวนประชากรทั้งหมด 3,440 คน แยกเป็นชาย 1,686 คน หญิง 1,754 คน
แยกตามหมู่บ้านได้ ดังนี้ (รายงานสถิติจำนวนประชากรตำบลเชียงคา ณ เดือน ธันวาคม 2555)

ตารางที่ 1 รายงานจำนวนสถิติประชากรตำบลเชียงคา อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านเชียงคา	268	291	559	160
2	บ้านแมด	289	272	561	126
3	บ้านบึงสำราญ	212	203	415	93
4	บ้านโนนสมบูรณ์	137	152	289	81
5	บ้านเหล่าม่วง	84	77	161	47
6	บ้านโคงคอย	273	283	556	147
7	บ้านโคงสำราญ	233	262	495	120
8	บ้านท่าแสนสุข	190	214	404	85
		รวม	1,686	1,754	3,440
					859

1.5 ส่วนราชการขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงคา

ในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงคา อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ได้แบ่งส่วนราชการตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 ดังนี้

1.5.1 สำนักงานปลัด ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ

งานพิมพ์ดัด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานค้านการศึกษา กีฬา ประเพณี และวัฒนธรรม งานเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติการ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์

งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานงบประมาณฯประจำปี งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

1.5.2 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจสอบรายได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอน เงินเดือน งานรายงานเงินเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกเงินตัดปีและขยายเวลาเบิกจ่าย

งานจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการเงินสะสม งานจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุณเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

1.5.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เก็บแบบ งานประมาณราคาค่าใช้จ่ายตามรายละเอียดโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้าง และซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

2. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนสามปี (พ.ศ. 2555 – 2557)

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอ สร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2552-2556 เป็นการกำหนดว่าในอนาคตองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอ สร้างคอม จังหวัดอุดรธานี จะเป็นไปในทิศทางใด และเป็นเครื่องมือกำหนดแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2555-2557) ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลเพียงใด โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ การพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอ สร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ไว้ว่า “ชุมชนน่าอยู่ มีความเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี บริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เกษตรสมบูรณ์” โดยมีรายละเอียดแนวทางการยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงระยะเวลาสามปี ดังนี้ (แผนพัฒนาสามปี, 2555 – 2557 : 10-11)

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1.1 ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงดูแล สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไป

ด้วยความสะอาด

2.1.2 ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ

2.1.3 ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

2.2.1 สร้างเสริมศักยภาพและจัดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

อินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

2.2.2 เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

2.2.3 สร้างความตระหนักรู้ป้องกันการ ละเมิดทรัพย์สิน

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

- 2.3.1 การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- 2.3.2 การพัฒนา และส่งเสริมการศึกษา
- 2.3.3 การพัฒนาส่งเสริมด้านสุขภาพ และอนามัย
- 2.3.4 การพัฒนา และส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
- 2.3.5 การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬา และการนันทนาการ

2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- 2.4.1 สร้างจิตสำนึกรักษาความตระหนักรักในการจัดการทรัพยากร้ำน้ำและ

สิ่งแวดล้อม

- 2.4.2 สร้างจิตสำนึกรักษาความตระหนักรักของผู้ประกอบการและผู้บริโภค.
- 2.4.3 การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

2.5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 2.5.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
- 2.5.2 ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนา

- 2.5.3 ส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริการประชาชนตามมาตรฐานสากล (PSO)

- 2.5.4 การพัฒนาและจัดระบบของชุมชนและสังคม

2.6 ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ

แนวโน้มนายของรัฐบาล

- 2.6.1 การถ่ายโอนงานกิจการจัดการศึกษา

- 2.6.2 ส่งเสริมอัตราการป้องกันไฟระวังรักษาบำบัดผู้เสียดินดีและ

รักษาชุมชนให้เป็นเงี้ยง

- 2.6.3 ส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดีของมารดาและทารก

- 2.6.4 ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้สามารถลดปัญหา

ความรุนแรงจาก อุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมและสาธารณภัยต่าง ๆ

- 2.6.5 ส่งเสริมสร้างโอกาสการเข้ากับบริการสาธารณสุขตามนโยบายประกัน

สุขภาพ

- 2.7 สภาพปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบลเที่ยงด้า อำเภอสร้างคอม

จังหวัดอุดรธานี

- 2.7.1 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- 1) ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อยไม่พอเลี้ยงชีพ
- 2) ปัญหาการว่างงานหลังดูแลกันเก็บเกี่ยว
- 3) ปัญหาขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ
- 4) ประชาชนมีหนี้สิน ขาดการออมทรัพย์ ขาดการรวมกลุ่ม

2.7.2 ปัญหาด้านสังคม

- 1) การเล่นการพนัน
- 2) ปัญหาด้านยาเสพติด ซึ่งบางแห่งมีการเสพและจำหน่ายยาเสพติด
- 3) ปัญหาการลักขโมย

2.7.3 ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1) ปัญหาเสื่นทางคมนาคมระหว่างอำเภอ-หมู่บ้าน ยังไม่สะดวก
- 2) ปัญหาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ยังไม่ครบถ้วน ทั่วถึง เช่น ไฟฟ้า

ประจำ โทรศัพท์

- 3) ขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

2.7.4 ปัญหาด้านแหล่งน้ำ

- 1) ปัญหาแหล่งน้ำไม่เพียงพอสำหรับอุปโภคบริโภค และการเกษตร
- 2) ปัญหาแหล่งน้ำ คุณลักษณะ ตื้นเขิน แหล่งกักเก็บน้ำ ไม่เพียงพอ

2.7.5 ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) ปัญหาขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่สาธารณูปการและนันทนาการ
- 2) การทิ้งขยะและกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกสูบลอกและ
- 3) ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ
- 4) การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์

2.7.6 ปัญหาด้านอื่น ๆ

ปัญหาอุทกภัย ภัยธรรมชาติจากน้ำท่วมซ้ำซาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงคา อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่สามารถเทียบเคียงกับการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงคา อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ดังนี้

วิสา นราเทียน (2547 : 39-40) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานประเพณีตามถิ่นที่อยู่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง ที่ที่วิจัยได้แก่ ประชาชนที่ใช้ชีวิตบนถนนเส้นทางสายหลัก เป็นประจำผู้ใช้รถโดยสารที่วิ่งบนเส้นทาง และกลุ่มที่มีบ้านเรือนอยู่สองข้างทาง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความเห็นว่าการบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานประเพณี ถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและเป็นรายค้านอยู่ในระดับมาก

ภิรมย์ วงศ์สุข (2548 : 60-62) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ใน การดำเนินการรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้าน โครงสร้างพื้นฐานตามนโยบายกระจายอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมในการดำเนินการรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้าน โครงสร้างพื้นฐานตามนโยบายกระจายอำนาจ โดยรวมและเป็นรายค้าน ๑ ค้านอยู่ในระดับมาก คือ ค้านงบประมาณ และมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ๕ ค้าน คือค้านการวางแผน ค้านการจัดและบริหารองค์กร การสั่งการและบังคับบัญชา ค้านการประสานงานและค้านการควบคุมและรายงาน โดยบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีความคิดเห็นด้วยเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับ ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณประจำปีเพื่อ ดูแลหนุนงาน โครงสร้างพื้นฐาน จังหวัดมีความจำเป็นต้องพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่าง เท่าเทียมและพร้อมกัน บุคลากรมีความรู้ความสามารถตรงกับงานที่ถ่ายโอน บุคลากรมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับ ได้แก่ บุคลากรรับมอนหน้าที่ไม่ตรงกับ แต่สามารถเนื่องจากการเปลี่ยนกรอบ โครงสร้างของ อบจ. บุคลากรได้รับการอบรม ความรู้เพื่อเพิ่มทักษะ ให้มีความสามารถตรงกับงานใหม่และการให้ความสำคัญและพัฒนา เทคโนโลยีสารสนเทศ

สุริย์ สมศรี (2549 : 55-57) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการถ่ายโอนงานกรมทางหลวงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เจ้าหน้าที่สำนักทางหลวงเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมในการรับการถ่ายโอนงาน

นักการเมืองท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการรับถ่ายโอนงาน

พระมหาธรรมรัตน์ ธรรมราตน์ (ธรรมยาฤทธิ์) (2550 : 140-142) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 648 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่น. 2549 : 3) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนที่มีต่อการดำเนินงานตามธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จารวี พิมพ์จำปา (2551 : 79-80) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง จำแนกตามอายุไม่แตกต่าง ในส่วนของด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน

เบญจวรรณ ธุระธรรม (2551 : 80-82) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำใส อำเภอ忠ตระพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำใส เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำใส โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีอัตราความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำใส ที่จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

เสริม ลอกี๊ (2551 : 68-70) ศึกษาเรื่อง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา อำนาจเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา อำนาจเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนในชุมชนร่วมกันกำหนด ร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจว่าชุมชนควรมีหรือ

ทำกิจการสาธารณะไว้บ้าง ร่วมกันตรวจสอบ ผ่านมอง และแสดงความคิดเห็นต่อผลการดำเนินกิจการสาธารณะของศูนย์บริการส่วนท้องถิ่น และเมื่อพบเจอบัญหาหรือเหตุขัดข้องจากการใช้บริการกิจการสาธารณะในชุมชน ประชาชนได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับทราบ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้ามายื่นเรื่องส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบทบาทของภาครัฐ พนบ. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรม โครงการ และบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล่า่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรม แผนงาน โครงการพัฒนาชุมชนให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่องดำเนินงานปลูกจิตสำนึกรักการศึกษาและกิจกรรมทางวัฒนธรรม ให้ประชาชนในชุมชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือกิจการสาธารณะของชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในจัดการคุณภาพสาธารณะประจำชุมชน

สำหรับปัจจัยด้านประชาชน พนบ. ประชาชนส่วนใหญ่รักและห่วงเห็นท้องถิ่นชุมชน ของตนเอง ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น ความต้องการต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำกิจการสาธารณะเป็นประจำ และมีความต้องการที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาการทุจริต คอร์รัฟชันที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นอุปสรรคในการเข้ามายื่นเรื่องส่วนร่วมของประชาชนในงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเข้ามายื่นเรื่องส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ประชาชนยังไม่รู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการพัฒนาชุมชน และไม่ให้ความสำคัญในการเข้ามายื่นเรื่องส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชน

ดวงตา อ่อนวีียง (2552 : 113) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะเวช อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะเวช เกี่ร่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะเวช โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะเวชไม่มีความแตกต่างกัน

วิกรรณิก อินทร์จันทร์ และคณะ (2552 : 113) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พนบ. การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานตามการโอนภารกิจให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพมี ความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุทธิรักษ์ ประจงกุล (2552 : 104-106) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครอง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกตามรายได้ จำนวนประชากร และตำแหน่ง พนักงาน ว่า การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครอง ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของ องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พวงเพชร สุวรรณชาติ (2553 : 104-106) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการ ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลนครหาดใหญ่ ระหว่าง พ.ศ. 2552 – พ.ศ. 2553 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นหญิง อายุต่ำกว่า 30 ปี ประกอบอาชีพรับเข้าห้องทั่วไป การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มากที่สุด โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และอาศัยอยู่ในชุมชน 1-5 ปี ระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลนครหาดใหญ่ ระหว่าง พ.ศ. 2552 – พ.ศ. 2553 โดยภาพรวมและ พิจารณาในแต่ละ โครงการอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการ ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลนครหาดใหญ่ ระหว่าง พ.ศ. 2552 – พ.ศ. 2553 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลอันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ของเทศบาลนครหาดใหญ่ ปัญหาและ ข้อเสนอแนะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ของ เทศบาลนครหาดใหญ่ มีรายละเอียด ดังนี้ คือ ควรปรับปรุงก่อสร้างทางเท้าให้ทั่วถึงและเพียงพอต่อ การใช้บริการของประชาชน และควรจัดระเบียบทางเท้าเพื่อให้เป็นทางสัญจรไปมาได้สะดวกแก่ผู้ สัญจร ควรปรับปรุงซ่อมแซมถนนและทางเท้าที่ชำรุดให้ใช้งานได้ทั่วถึงและใช้เวลาให้เหมาะสม กับการปรับปรุงซ่อมแซมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการจราจร ควรเอาใจใส่ในการเก็บขยะใน ภูริบานย น้ำอบ่างスマส์เสนมเพื่อป้องกันขยะอุดตัน ขยายภูริบานยน้ำเพื่อให้ทันในสภาวะฉุกเฉินในการระบายน้ำ และจัดอบรมประชาชนในชุมชนให้มีความรู้ ควรดำเนินการแก้ไขเครื่องหมายจราจรและ สัญญาณไฟจราจรที่ไม่ชัดเจนและเพิ่มความชัดต่าง ๆ ที่เหมาะสม ควรดำเนินการติดตั้งไฟฟ้า สาธารณูปโภคเพิ่มเติมในชุมชนที่ล้อแหลมต่อการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม และจัดการตรวจสอบแก้ไข อย่างรวดเร็วเมื่อเกิดชำรุด

พุทธพงศ์ พางจันทร์ดา (2553 : 84-85) ศึกษาเรื่อง ความต้องการของประชาชนในการ พัฒนาตำบล ขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับมากที่สุด 3 ลำดับแรกดังนี้ ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่โดยประชาชนมีความต้องการให้มีการดำเนินโครงการ ก่อสร้าง ซ่อมแซมระบบประปา ให้มีสภาพใช้งานได้ดี และมีมาตรฐาน ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยประชาชนมีความต้องการจัดตั้งบประมาณในการช่วยเหลือ ปรับปรุง ซ่อมแซมบ้านพักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ และผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่ และด้านการพัฒนาทุนมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ โดยประชาชนมีความต้องการให้จัดตั้งบประมาณในการสนับสนุนสวัสดิการสังเคราะห์ช่วยเหลือคนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

สาวนีย์ อินทุวน (2553 : 40-41) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ๕ กรณีศึกษาในเขตภาคเหนือ ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจในการกำหนดนโยบายโครงสร้างพื้นฐานนั้น ส่วนใหญ่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากพวกเขามีลักษณะที่ต้องการได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งซึ่งต้องลงทุนด้วยการซื้อคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง จางนั้นจึงหาทางถอนทุนคืนในรูปแบบของการคอร์รัปชัน เอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้องของตนเอง การคอร์รัปชันของกลุ่มนักคดีดังกล่าว เกิดจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจการเมืองที่มีลักษณะผูกขาดอำนาจอยู่ในมือคนกลุ่มน้อยที่มีทุน ทั้งความรู้ อำนาจทางการเมือง อำนาจในการครอบงำ ขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อมีการตรวจสอบจากหน่วยงานอิสระต่าง เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ปปช. เป็นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีการเล่นพรรคเล่นพวก ยอมรับระบบอุปถัมภ์ หวังเพิ่งพาคนที่มีฐานะร่ำรวยกว่า มีค่านิยมในการยกย่องคนมีเงินซึ่งมีอำนาจมากกว่าให้มาช่วยแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเป็นเรื่อง ๆ ได้ ที่สำคัญสังคมไทยยังมีระบบอุปถัมภ์ที่ยกย่องคนมีเงิน มีอำนาจ ขี้อี้เสียง และตำแหน่ง ฯลฯ พฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้นและค่านิยมเหล่านี้ได้ส่งผลให้การทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มมากขึ้นในเวลาต่อมา

สุภาวดี จันทะเสน (2553 : 44) ศึกษาเรื่อง ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมความคาดหวังอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านคุณภาพ และการพัฒนาด้านการประปา ในด้านการคุณภาพควรปรับสภาพถนนให้เป็นคอนกรีต และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการระบายน้ำ และถนนบางแห่งกับแนวความมีการขยายผิวจราจรให้กว้างขึ้น ส่วนด้านการประปาควรมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้สะอาดเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภค/บริโภค ควรมีการปรับปรุงให้สามารถใช้น้ำได้ตลอดเวลาและระบบประปาชำรุดเสียหายควรมีเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการซ่อมแซมให้ทันท่วงที

สามารถ ยิ่งกำแหง (2553 : 58) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชาวบ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลตะเคียน อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนต้องการให้มีการปรับปรุงงานด้านสาธารณูปโภค 3 อย่างมากที่สุดคือ ถนนลักษณะเป็นถนนคอนกรีต ประจำ ลักษณะเป็นถังเก็บน้ำ ประจำทางบ่อ ขยายเขตประจำไฟฟ้าลักษณะเป็นการติดตั้งโคมไฟฟ้าแสงสว่าง

ครรภูช แสงสน (2554 : 102) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาหนัง อำเภอโภพพิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายค้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ด้านระบบไฟฟ้า ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านระบบระบายน้ำ และด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภค ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่หมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งห้าด้าน

จารยารัตน์ พรมคุณ (2554 : 48-51) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ลุ่มน้ำลำปะเพียง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความพร้อมด้านงบประมาณส่งผลต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำลำปะเทียบมากที่สุด งบประมาณที่มีจำกัดทำให้ไม่สามารถจัดสรรส่วนรับใช้ในการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ได้ จากราษฎรบัญชาที่พบคือตลอดทั้งด้านน้ำดื่มนิยม การขาดออกล้าน้ำจึงมีความจำเป็นเพื่อให้มีพื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มมากขึ้น แหล่งกักเก็บน้ำในแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนไม่เพียงพอ ดังนั้นการก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำในแต่ละหมู่บ้านจึงมีความจำเป็นควบคู่ไปกับระบบส่งน้ำ สำหรับพื้นที่ต้นน้ำพบว่า มีความต้องการฝายเพื่อชะลอการไหลลงน้ำในช่วงฤดูฝน ส่วนประสิทธิผลในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำลำปะเทียบส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรในลำน้ำ และไม่มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของชุมชนในพื้นที่ที่ชัดเจน หากการประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำกับท้องถิ่นใกล้เคียงในพื้นที่ลุ่มน้ำเดียวกัน ส่วนประสิทธิผลด้านการป้องกันมลพิษทางน้ำ และการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำพบว่า ลุ่มน้ำลำปะเทียบยังไม่พบกับสภาพความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำ การเตรียมแผนในด้านการป้องกัน หรือแก้ไขมลพิษทางน้ำจังยังไม่มีความจำเป็นในพื้นที่

นกกด เอี้ยดตรง (2555 : 55-56) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการประชาคมด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในครัว อำเภอ宴那طاขาว จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

หากค่าใช้จ่ายในการใช้บริการลดลงจะมีผลทำให้ประชาชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้พบว่าหากประชาชนมีสถานภาพสมรสเป็นโสดก็จะมีผลทำให้ประชาชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมเพิ่มขึ้น และหากรายได้ของประชาชนสูงขึ้นก็จะมีผลทำให้ประชาชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมของประชาชนเพิ่มขึ้นด้วย ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องควรพิจารณาลดค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งอาจจะจัดศูนย์บริการประชาชนในพื้นที่หรือชุมชน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประชาชน และควรให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนที่แต่งงานแล้ว ให้สนับสนุนต่อกระบวนการประชาคมเพิ่มขึ้น และการจัดกิจกรรมสำหรับประชาชน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องตามความต้องการของสถานภาพสมรส เช่น เรื่อง เศรษฐกิจของชุมชน เรื่องการว่างงาน ปัญหาอาเสพดิค เรื่องขาดน้ำที่บ้าน เรื่องการปลูกพืชปลอดสารพิษ เรื่องสิทธิ หน้าที่ และความเสมอภาค เรื่องการคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมถึงการมีรายได้ ทั้งนี้ ชุมชนที่สามารถของชุมชนมีรายได้จะสามารถร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ ของคนในชุมชน ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ได้พัฒนามูลค่าฐานไว้ว่า ประชาชนองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี มีความคิดเห็นต่อ การปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ในระดับปานกลาง โดยพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาธรรมรัตน์ ธรรมนรตโน (ธรรมยาฤทธิ์) (2550 : 140) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย อุปราชในระดับปานกลาง จากรูป พิมพ์จำปา (2551 : 79 - 80) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขต องค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่ง ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคู่ทุ่งอุปราชในระดับปานกลาง เบญจวรรณ ธุระธรรม (2551 : 80-82) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำใส โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เสริม ลอกี๊ (2551 : 68-70) ศึกษาเรื่อง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัด แม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการกระจายอำนาจให้แก่

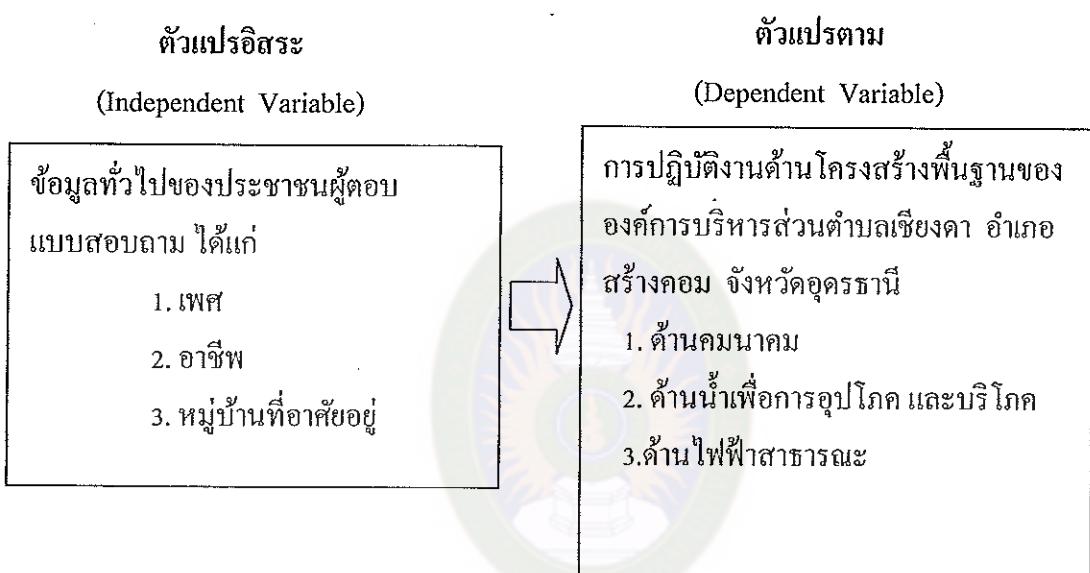
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดวงตา อ่อนเกียง (2552 : 113) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะชาเว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีระบุ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะชาเว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คราวุช แสงเสน (2554 : 102) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลนาหนัง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานราชการที่ถูกจัดตั้งขึ้น เพื่อให้ดำเนินการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ทันท่วงที โดยได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากรัฐบาลกลางมาหลายด้าน โดยในการวิจัยนี้ได้นำหน้าก็ด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการประกอบการงานในชีวิตประจำวัน ถึงแม้ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี จะได้ดำเนินการงานด้านโครงสร้างพื้นฐานทุกปี แต่ยังไม่มีการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึง มีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน อำนวยหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผน ยุทธศาสตร์พัฒนาตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยการ ปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐานของเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลเชียงดาว อำเภอสร้างคอม จังหวัดอุดรธานี ซึ่งกำหนดกรอบแนวคิดไว้ 3 ด้าน ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY